Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B **UREDBA (EU) št. 1215/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 12. decembra 2012

o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah

(prenovitev)

(UL L 351, 20.12.2012, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba (EU) št. 542/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014	L 163	1	29.5.2014

popravljena z:

►C1 Popravek, UL L 325, 8.11.2014, str. 30 (1215/2012)

▼B

UREDBA (EU) št. 1215/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. decembra 2012

o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah

(prenovitev)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 67(4) ter točk (a), (c) in (e) člena 81(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Dne 21. aprila 2009 je Komisija sprejela poročilo o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ([3]). Iz poročila izhaja, da je na splošno izvajanje navedene uredbe zadovoljivo, da pa bi bilo treba izboljšati izvajanje nekaterih njenih določb ter s tem še bolj olajšati prosti pretok sodnih odločb in dostop do sodnega varstva. Ker so potrebne številne spremembe navedene uredbe, bi jo bilo zaradi jasnosti treba prenoviti.

(2) Evropski svet je na zasedanju 10. in 11. decembra 2009 v Bruslju sprejel nov večletni program z naslovom „Stockholmski program – odprta in varna Evropa, ki služi državljanom in jih varuje“ ([4]). V Stockholmskem programu je Evropski svet menil, da bi bilo treba v obdobju navedenega programa nadaljevati z odpravo vseh vmesnih ukrepov (eksekvatur). Odpravo vseh vmesnih ukrepov bi morala spremljati vrsta jamstev.

(3) Unija si je zastavila cilj ohranjati in razvijati območje svobode, varnosti in pravice, med drugim z lajšanjem dostopa do sodnega varstva, zlasti z načelom vzajemnega priznavanja sodnih in

([1]) UL C 218, 23.7.2011, str. 78.
([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 20. novembra 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. decembra 2012.
([3]) UL L 12, 16.1.2001, str. 1.
([4]) UL C 115, 4.5.2010, str. 1.

▼B

izvensodnih odločb v civilnih zadevah. Za postopno vzpostavitev takšnega območja mora Unija sprejeti ukrepe v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami, zlasti kadar so ti potrebni za pravilno delovanje notranjega trga.

(4) Določene razlike med nacionalnimi predpisi, ki urejajo pristojnost in priznavanje sodnih odločb, ovirajo nemoteno delovanje notranjega trga. Nujno je potrebno sprejetje določb za poenotenje kolizijskih pravil glede pristojnosti v civilnih in gospodarskih zadevah ter zagotavljanje hitrega in enostavnega priznanja ter izvršitve sodnih odločb, sprejetih v državi članici.

(5) Te določbe spadajo na področje pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah v smislu člena 81 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

(6) Zaradi doseganja cilja prostega pretoka sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba zagotoviti in je primerno, da pravila, ki urejajo pristojnost ter priznanje in izvršitev sodnih odločb, ureja zavezujoč in neposredno uporabljiv pravni akt Unije.

(7) Takratne države članice Evropskih skupnosti so 27. septembra 1968 na podlagi četrte alinee člena 220 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti sklenile Bruseljsko konvencijo o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, kakor je bila pozneje dopolnjena s konvencijami o pristopu novih držav članic k tej konvenciji ([1]) (v nadaljnjem besedilu: Bruseljska konvencija iz leta 1968). Takratne države članice Evropskih skupnosti in nekatere države Efte so 16. septembra 1988 sklenile Lugansko konvencijo o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ([2]) (v nadaljnjem besedilu: Luganska konvencija iz leta 1988), ki je vzporedna Bruseljski konvenciji iz leta 1968. Luganska konvencija iz leta 1988 je 1. februarja 2000 začela veljati za Poljsko.

(8) Svet je 22. decembra 2000 sprejel Uredbo (ES) št. 44/2001, ki nadomešča Bruseljsko konvencijo iz leta 1968, kar zadeva ozemlja držav članic, za katere velja PDEU, in sicer za države članice, razen Danske. Skupnost je s Sklepom Sveta 2006/325/ES ([3]) z Dansko sklenila sporazum, ki zagotavlja izvajanje določb Uredbe (ES) št. 44/2001 na Danskem. Skupnost, Danska, Islandija Norveška in Švica so 30. oktobra 2007 v Luganu podpisale konvencijo o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ([4]), ki je spremenila Lugansko konvencijo iz leta 1988 (v nadaljnjem besedilu: Luganska konvencija iz leta 2007).

([1]) UL L 299, 31.12.1972, str. 32, UL L 304, 30.10.1978, str. 1, UL L 388, 31.12.1982, str. 1, UL L 285, 3.10.1989, str. 1, UL C 15, 15.1.1997, str. 1. Za prečiščeno različico glej UL C 27, 26.1.1998, str. 1.
([2]) UL L 319, 25.11.1988, str. 9.
([3]) UL L 120, 5.5.2006, str. 22.
([4]) UL L 147, 10.6.2009, str. 5.

▼B

(9) Bruseljska konvencija iz leta 1968 se še naprej uporablja na ozemljih držav članic, ki spadajo v ozemeljsko področje uporabe navedene konvencije in so v skladu s členom 355 PDEU izključena iz te uredbe.

(10) Področje uporabe te uredbe bi moralo zajemati vse glavne civilne in gospodarske zadeve, razen točno opredeljenih zadev, zlasti preživninskih obveznosti, ki bi jih bilo treba izključiti iz področja uporabe te uredbe zaradi sprejetja Uredbe Sveta (ES) št. 4/2009 z dne 18. decembra 2008 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah ([1]).

(11) Za namene te uredbe bi morala sodišča držav članic vključevati sodišča, ki so skupna več državam članicam, kot je Sodišče Beneluksa, kadar izvajajo svojo pristojnost v zadevah, ki spadajo v področje uporabe te uredbe. Zato bi se morale sodne odločbe takšnih sodišč priznavati in izvrševati v skladu s to uredbo.

(12) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za arbitražo. Ta uredba ne bi smela v ničemer preprečevati, da sodišča države članice, pred katerimi teče tožba v zvezi z zadevo, glede katere so stranke sklenile arbitražni sporazum, stranke v skladu s svojim nacionalnim pravom napotijo na arbitražo, prekinejo postopek ali ga zavržejo, ali da preučijo, ali je arbitražni sporazum ničen ali neveljaven, nima učinka ali ga ni mogoče izvršiti.

Za odločitev sodišča države članice o tem, ali je arbitražni sporazum ničen, nima učinka ali ga ni mogoče izvršiti, se ne bi smela uporabljati pravila o priznavanju in izvrševanju iz te uredbe, ne glede na to, ali je sodišče o tem odločalo kot o glavnem ali predhodnem vprašanju.

Nasprotno pa dejstvo, da sodišče države članice, ki je pristojno na podlagi te uredbe ali po nacionalnem pravu, ugotovi, da je arbitražni sporazum ničen in neveljaven, nima učinka ali ga ni mogoče izvršiti, ne bi smelo preprečevati priznanja sodne odločbe sodišča o glavni stvari ali njene izvršitve v skladu s to uredbo. To ne bi smelo posegati v pristojnost sodišč držav članic za odločanje o priznavanju in izvrševanju arbitražnih odločb v skladu s Konvencijo o priznavanju in izvrševanju tujih arbitražnih odločb, podpisano 10. junija 1958 v New Yorku (v nadaljnjem besedilu: Newyorška konvencija iz leta 1958), ki prevlada nad to uredbo.

Ta uredba se ne bi smela uporabljati za tožbe ali pomožne postopke, zlasti v zvezi z ustanovitvijo arbitražnega sodišča, pristojnosti arbitrov, izvedbo arbitražnega postopka ali drugimi vidiki takšnega postopka, niti za tožbo ali sodno odločbo v zvezi z razveljavitvijo, pregledom, priznavanjem in izvrševanjem arbitražne odločbe ali pravnim sredstvom zoper to odločbo.

([1]) UL L 7, 10.1.2009, str. 1.

▼B

(13) Med postopki, za katere se uporablja ta uredba, in ozemljem držav članic mora biti povezava. Zato bi se morala skupna pravila o pristojnosti praviloma uporabljati, če ima toženec stalno prebivališče v eni od držav članic.

(14) Za toženca, ki nima stalnega prebivališča v eni od držav članic, praviloma veljajo nacionalna pravila o pristojnosti, ki se uporabljajo na ozemlju države članice sodišča, ki je začelo postopek.

Da bi zagotovili varstvo potrošnikov in zaposlenih, zaščitili pristojnost sodišč držav članic v situacijah, ko imajo izključno pristojnost, in spoštovali avtonomnost strank, pa bi morala določena pravila o pristojnosti iz te uredbe veljati ne glede na to, kje ima toženec stalno prebivališče.

(15) Pravila o pristojnosti bi morala biti čim bolj predvidljiva in morajo temeljiti na načelu, da se pristojnost praviloma določa po stalnem prebivališču toženca. Pri tem bi morala taka pristojnost vedno obstajati, razen v nekaterih točno opredeljenih primerih, v katerih je zaradi predmeta spora ali avtonomije strank upravičena druga navezna okoliščina. Da bi postala skupna pravila preglednejša in da ne pride do kolizije pristojnosti, je treba stalno prebivališče pravne osebe opredeliti kot avtonomen koncept.

(16) Poleg stalnega prebivališča toženca bi morala obstajati tudi alternativna podlaga pristojnosti, ki temelji na tesni povezavi med sodiščem in sporom, ali ki pripomore k pravilnemu delovanju pravosodja. Obstoj tesne povezave bi moral zagotoviti pravno varnost in preprečitil možnost, da bi bil toženec tožen pred sodiščem države članice, katerega pristojnosti razumno ni bilo mogoče predvideti. To je pomembno zlasti v sporih v zvezi z nepogodbenimi obveznostmi, ki izvirajo iz kršitev zasebnosti in osebnostnih pravic, vključno z obrekovanjem.

(17) Lastnik predmeta kulturne dediščine, kot je opredeljen v členu 1(1) Direktive Sveta 93/7/EGS z dne 15. marca 1993 o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni iz ozemlja države članice ([1]), bi moral imeti po tej uredbi možnost vložiti civilnopravni zahtevek za vračilo takega predmeta kulturne dediščine iz naslova lastninske pravice le-tega na sodiščih v kraju, kjer se predmet kulturne dediščine nahaja ob začetku postopka. Ti postopki ne bi smeli posegati v postopke, začete v skladu z Direktivo 93/7/EGS.

(18) Šibkejša stranka bi morala biti v zvezi z zavarovalnimi ter potrošniškimi pogodbami in pogodbami o zaposlitvi zaščitena s pravili o pristojnosti, ki so za varstvo njenih pravic ugodnejša od splošnih pravil.

(19) Razen pri zavarovalnih pogodbah, potrošniških pogodbah ali pogodbah o zaposlitvi, kjer je avtonomija glede določitve pristojnih sodišč dovoljena samo v omejenem obsegu, bi bilo treba, ob upoštevanju izključnih pristojnosti, določenih v tej uredbi, spoštovati avtonomijo pogodbenih strank.

([1]) UL L 74, 27.3.1993, str. 74.

▼B

(20) Vprašanje, ali je dogovor o pristojnosti sodišča, s katerim se izbere sodišče ali sodišča države članice, z vidika materialne veljavnosti ničen in neveljaven, bi bilo treba presoditi po pravu države članice sodišča ali sodišč iz dogovora, vključno s kolizijskimi pravili navedene države članice.

(21) V interesu usklajenega delovanja pravosodja je treba čim bolj zmanjšati možnost sočasnih postopkov in zagotoviti, da v različnih državah članicah niso izdane nezdružljive sodne odločbe. Obstajati bi moral jasen in učinkovit mehanizem za reševanje primerov litispendence in sorodnih pravd ter za preprečevanje problemov, ki izhajajo iz razlik med državami članicami v zvezi z določitvijo trenutka, ko se šteje, da postopek teče. Za namene te uredbe bi bilo treba ta trenutek opredeliti kot avtonomen koncept.

(22) Za izboljšanje učinkovitosti dogovorov o izključni pristojnosti sodišča in v izogib zlorabi procesnih pravil je treba določiti odstopanje od splošnega pravila litispendence, da bi zadovoljivo rešili določene primere, kadar lahko pride do sočasnih postopkov. To so primeri, kadar postopek začne sodišče, ki ni bilo izbrano v dogovoru o izključni pristojnosti sodišča, kasneje pa začne postopek še izbrano sodišče v zvezi z istim zahtevkom in med istima strankama. V takem primeru bi moralo sodišče, ki je prvo začelo postopek, ustaviti postopek takoj, ko začne teči postopek pred izbranim sodiščem, in vse do trenutka, ko to sodišče izjavi, da v okviru dogovora o izključni pristojnosti sodišča nima pristojnosti. S tem se zagotovi, da ima izbrano sodišče v takšnem primeru prednost pri odločitvi o veljavnosti dogovora in o tem, v kolikšni meri ta dogovor velja za spor, ki ga to sodišče obravnava. Izbrano sodišče bi moralo imeti možnost, da obravnava primer ne glede na to, ali je neizbrano sodišče že odločilo o ustavitvi postopka.

Ta izjema ne bi smela zajemati primerov, ko so stranke sklenile nasprotujoče si dogovore o izključni pristojnosti sodišča ali kjer je sodišče, izbrano v dogovoru o izključni pristojnosti sodišča, prvo začelo postopek. V takšnih primerih bi se moralo uporabljati splošno pravilo o litispendenci iz te uredbe.

(23) Ta uredba bi morala določati prožen mehanizem, ki bi sodiščem držav članic omogočil upoštevanje postopkov, ki tečejo pred sodišči tretjih držav, v obzir pa bi vzel zlasti možnost priznanja in izvršitve sodbe tretje države v zadevni državi članici v skladu s pravom te države članice ter ustreznim delovanjem pravosodja.

(24) Pri oceni ustreznega delovanja pravosodja bi moralo sodišče zadevne države članice upoštevati vse okoliščine posamezne zadeve. Te okoliščine bi lahko vključevale povezavo med dejstvi primera in strankami v zadevni tretji državi, fazo, v kateri je postopek v tretji državi, ko se postopek začne na sodišču države

▼B

članice, in vprašanje, ali lahko sodišče tretje države izda sodno odločbo v razumnem roku.

V navedeni oceni bi se lahko upoštevalo tudi vprašanje, ali ima sodišče tretje države izključno pristojnost v konkretni zadevi v okoliščinah, v katerih bi imelo sodišče države članice izključno pristojnost.

(25) Pravni institut začasnih ukrepov, vključno z ukrepi zavarovanja, bi moral na primer vsebovati odredbe za zavarovanje, namenjene pridobivanju informacij ali zavarovanju dokazov, kot določata člena 6 in 7 Direktive 2004/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine ([1]). Ne bi smel vključevati ukrepov, ki nimajo narave zavarovanja, kot so ukrepi odreditve zaslišanja priče. To ne bi smelo posegati v izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah ([2]).

(26) Medsebojno zaupanje pri delovanju pravosodja v Uniji upravičuje načelo, da bi bilo treba sodne odločbe, izdane v državi članici, priznati v vseh državah članicah, ne da bi bil zato potreben kakšen poseben postopek. Poleg tega namen skrajšanja trajanja čezmejnih pravd ter zmanjšanja njihovih stroškov upravičuje odpravo razglasitve izvršljivosti pred izvršitvijo sodne odločbe v zaprošeni državi članici. Posledično bi bilo treba sodbo sodišča posamezne države članice obravnavati, kot da je bila dana v zaprošeni državi članici.

(27) Zaradi prostega pretoka sodnih odločb bi bilo treba sodno odločbo iz države članice priznati in izvršiti v drugi državi članici, tudi če se nanaša na osebo, ki nima stalnega prebivališča v državi članici.

(28) Če sodna odločba vsebuje ukrep ali odredbo, ki je pravo zaprošene države članice ne pozna, se ta ukrep ali odredba, vključno z vsemi pravicami, ki izhajajo iz nje, kolikor je mogoče, prilagodi ukrepu ali odredbi, ki ima v pravu zadevne države članice enakovredne učinke ter je namenjena izpolnjevanju podobnih ciljev. Vsaka država članica bi morala določiti, kdo opravi prilagoditev in na kakšen način.

(29) Neposredno izvrševanje sodne odločbe iz države članice v zaprošeni državi članici brez razglasitve izvršljivosti ne bi smelo ogroziti spoštovanja pravic obrambe. Zato bi morala imeti oseba, zoper katero se zahteva izvršitev, možnost vložitve zahtevka za zavrnitev priznanja ali izvršitve sodne odločbe, če meni, da je izpolnjen eden od razlogov za zavrnitev priznanja. Med temi bi moral biti tudi razlog, da ta oseba ni imela priložnosti pripraviti svoje obrambe, kjer je bila sodna odločba izdana v odsotnosti toženca v civilni tožbi, povezani s kazenskimi postopki, ter

([1]) UL L 157, 30.4.2004, str. 45.
([2]) UL L 174, 27.6.2001, str. 1.

▼B

razlogi, na katere se sklicuje na podlagi sporazuma med zaprošeno državo članico in tretjo državo, sklenjenega v skladu s členom 59 Bruseljske konvencije iz leta 1968.

(30) Stranki, ki izpodbija izvršitev sodne odločbe, izdane v drugi državi članici, bi moralo biti omogočeno, da se, kolikor je mogoče, in v skladu s pravnim sistemom zaprošene države članice, v istem postopku poleg razlogov za zavrnitev iz te uredbe sklicuje tudi na razloge za zavrnitev, ki jih predvideva nacionalno pravo, v rokih, ki jih predpisuje to pravo.

Priznanje sodne odločbe bi bilo treba zavrniti le, če obstaja eden ali več razlogov za zavrnitev, navedenih v tej uredbi.

(31) Med celotnim postopkom izpodbijanja izvršitve sodne odločbe, vključno s pritožbami, bi moralo biti sodiščem zaprošene države članice omogočeno, da dovolijo izvršitev, razen v primeru omejitve izvršitve ali plačila varščine.

(32) Da se osebo, zoper katero se zahteva izvršitev, obvesti o izvršitvi sodne odločbe, izdane v drugi državi članici, bi ji bilo treba v razumnem roku pred prvim izvršilnim ukrepom vročiti potrdilo, določeno s to uredbo, ki bi mu bilo treba po potrebi priložiti sodno odločbo. V povezavi s tem bi moral prvi izvršilni ukrep pomeniti prvi izvršilni ukrep po vročitvi.

(33) Kadar začasne ukrepe, vključno z ukrepi zavarovanja, odredi sodišče, pristojno za odločanje o glavni stvari, bi bilo treba s to uredbo zagotoviti njihov prosti pretok. Začasnih ukrepov, vključno z ukrepi zavarovanja, ki jih je odredilo takšno sodišče, ne da bi bil toženec vabljen pred sodišče, v okviru te uredbe ne bi smeli priznati in izvršiti, razen če se sodna odločba z zadevnimi ukrepi vroči tožencu pred izvršitvijo. To ne bi smelo preprečiti priznanja in izvršitve takšnih ukrepov skladno z nacionalnim pravom. Če pa začasne ukrepe, vključno z ukrepi zavarovanja, odredi sodišče države članice, ki ni pristojno za odločanje o glavni stvari, bi bilo treba učinek takšnih ukrepov v tej uredbi omejiti na ozemlje države članice, kjer je navedeno sodišče.

(34) Zagotoviti bi bilo treba kontinuiteto med Bruseljsko konvencijo iz leta 1968, Uredbo (ES) št. 44/2001 in to uredbo ter v ta namen predpisati prehodne določbe. To velja tudi za razlago Bruseljske konvencije iz leta 1968 in uredb, ki so jo nadomestile, s strani Sodišča Evropske unije.

(35) Zaradi spoštovanja mednarodnih obveznosti, ki so jih prevzele države članice, ta uredba ne bi smela vplivati na konvencije na posebnih pravnih področjih, katerih pogodbenice so države članice.

▼B

(36) Brez poseganja v obveznosti držav članic v skladu s Pogodbo ta uredba ne bi smela vplivati na uporabo dvostranskih konvencij in sporazumov, ki sta jih tretja država in država članica sklenili pred začetkom veljavnosti Uredbe (ES) št. 44/2001, ki se nanašajo na zadeve, ki jih ureja ta uredba.

(37) Da bi zagotovili posodabljanje potrdil, ki se uporabljajo v zvezi s priznanjem ali izvršitvijo sodnih odločb, javnih listin in sodnih poravnav v skladu s to uredbo, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spremembami prilog I in II k tej uredbi. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(38) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, določena v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravice do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, zajamčene v členu 47 Listine.

(39) Ker cilja te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(40) Združeno kraljestvo in Irska sta v skladu s členom 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priložen PEU in takratni Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, sodelovali pri sprejetju in uporabi Uredbe (ES) št. 44/2001. V skladu s členom 3 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, sta Združeno kraljestvo in Irska podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.

(41) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja, vendar to ne posega v možnost, da Danska na podlagi člena 3 Sporazuma z dne 19. oktobra 2005 med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah [1] uporablja spremembe Uredbe (ES) št. 44/2001 –

[1] UL L 299, 16.11.2005, str. 62.

▼B

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

1. Ta uredba se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, ne glede na naravo sodišča. Zlasti ne zajema davčnih, carinskih ali upravnih zadev ali odgovornosti države za dejanja in opustitve pri izvajanju državne oblasti (*acta iure imperii*).

2. Ta uredba se ne uporablja za:

(a) osebna stanja ali pravno in poslovno sposobnost fizičnih oseb, za premoženjska razmerja iz zakonske zveze ali razmerje, za katerega se v skladu z zakonom, ki se zanj uporablja, šteje, da ima primerljiv učinek kot zakonska zveza;

(b) stečaj, postopke v zvezi z likvidacijo plačilno nesposobnih podjetij ali drugih pravnih oseb, postopke prisilne poravnave in podobne postopke;

(c) socialno varnost;

(d) arbitražo;

(e) preživninske obveznosti, ki izhajajo iz družinskih razmerij, starševstva, zakonske zveze ali svaštva;

(f) oporoke in dedovanje, vključno s preživninskimi obveznostmi, ki so nastale zaradi smrti.

Člen 2

Za namene te uredbe:

(a) „sodna odločba“ pomeni vsako odločbo, ki jo izda sodišče države članice, ne glede na njeno poimenovanje, vključno s sklepom, odredbo, odločbo ali sklepom o izvršbi, kakor tudi z odločbo o določitvi stroškov, ki jo izda sodni uradnik.

Za namene poglavja III „sodna odločba“ vsebuje začasne ukrepe, vključno z ukrepi zavarovanja, ki jih odredi sodišče, ki je na podlagi te uredbe pristojno za odločanje o glavni stvari. Ne zajema začasnih ukrepov, vključno z ukrepi zavarovanja, ki jih odredi sodišče, ne da bi bil toženec vabljen pred sodišče, razen če je bila sodna odločba, ki vsebuje ukrep, tožencu vročena pred izvršitvijo;

(b) „sodna poravnava“ pomeni poravnavo, ki jo je potrdilo sodišče države članice, ali je bila sklenjena med postopkom pred sodiščem države članice;

(c) „javna listina“ pomeni listino, ki je bila v državi članici izvora uradno sestavljena ali registrirana kot javna listina in katere pristnost:

(i) se nanaša na podpis in vsebino listine ter

▼B

(ii) jo je potrdil javni organ ali za to pooblaščen drug organ;

(d) „država članica izvora“ pomeni državo članico, v kateri je bila izdana sodna odločba, potrjena ali sklenjena sodna poravnava oziroma formalno sestavljena ali registrirana javna listina;

(e) „zaprošena država članica“ pomeni državo članico, v kateri se zahteva priznanje sodne odločbe ali v kateri se zahteva izvršitev sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine;

(f) „sodišče izvora“ pomeni sodišče, ki je izdalo sodno odločbo, katere priznanje ali izvršitev se zahteva.

Člen 3

Za namene te uredbe izraz „sodišče“ vključuje naslednje organe, kolikor so pristojni za zadeve, ki spadajo v področje uporabe te uredbe:

(a) na Madžarskem, v skrajšanih postopkih v zvezi s plačilnimi nalogi (fizetési meghagyásos eljárás): notarje (közjegyző);

(b) na Švedskem, v skrajšanih postopkih v zvezi s plačilnimi nalogi (betalningsföreläggande) in pomočjo pri izterjavi (handräckning): službo za izterjavo (Kronofogdemyndigheten).

POGLAVJE II

PRISTOJNOST

ODDELEK 1

Splošne določbe

Člen 4

1. Ob upoštevanju določb te uredbe so osebe s stalnim prebivališčem v državi članici ne glede na njihovo državljanstvo tožene pred sodišči te države članice.

2. Za osebe, ki niso državljani države članice, v kateri imajo stalno prebivališče, se uporabljajo pravila o pristojnosti, ki veljajo za državljane te države članice.

Člen 5

1. Osebe s stalnim prebivališčem v državi članici so lahko tožene pred sodišči druge države članice samo na podlagi pravil iz oddelkov 2 do 7 tega poglavja.

▼B

2. Zoper osebe iz odstavka 1 se ne uporabljajo zlasti pravila o nacionalni pristojnosti, o katerih Komisijo v skladu s točko (a) člena 76(1) uradno obvestijo države članice.

Člen 6

1. Če toženec nima stalnega prebivališča v državi članici, se pristojnost sodišč vsake države članice ob upoštevanju člena 18(1), člena 21(2), členov 24 in 25 določi po pravu te države članice.

2. Vsaka oseba s stalnim prebivališčem v državi članici lahko ne glede na svoje državljanstvo zoper takega toženca v tej državi članici uporabi tam veljavna pravila o pristojnosti, zlasti tista, o katerih Komisijo v skladu s točko (a) člena 76(1) uradno obvestijo države članice, na enak način kot državljani te države članice.

ODDELEK 2

Posebna pristojnost

Člen 7

Oseba s stalnim prebivališčem v državi članici je lahko tožena v drugi državi članici:

1. (a) v zadevah v zvezi s pogodbenimi razmerji pred sodiščem v kraju izpolnitve zadevne obveznosti;

   (b) za namene te določbe, in razen če ni drugače dogovorjeno, je kraj izpolnitve zadevne obveznosti:

   — v primeru prodaje blaga kraj v državi članici, kamor je bilo v skladu s pogodbo blago dostavljeno ali bi moralo biti dostavljeno,

   — v primeru opravljanja storitev kraj v državi članici, kjer so bile v skladu s pogodbo storitve opravljene ali bi morale biti opravljene;

   (c) če se ne uporabi točka (b), potem se uporabi točka (a);

2. v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti pred sodišči v kraju, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka;

3. če gre za civilnopravni zahtevek za odškodnino ali za vrnitev v prejšnje stanje, ki temelji na dejanju, zaradi katerega je bil začet kazenski postopek, pred sodiščem, kjer je bil začet ta postopek, če to sodišče po lastnem pravu lahko odloča v civilnopravnih zahtevkih;

4. če gre za civilnopravni zahtevek za vračilo predmeta kulturne dediščine iz naslova lastninske pravice le-tega, kot je opredeljen v točki 1 člena 1 Direktive 93/7/EGS, ki ga je vložila oseba, ki zahteva vračilo takšnega predmeta, pred sodišči v kraju, kjer se predmet nahaja ob začetku postopka;

▼B

5. če gre za spor, ki izhaja iz poslovanja podružnice, agencije ali druge poslovne enote, pred sodišči v kraju, v katerem se nahaja ta podružnica, predstavništvo ali poslovna enota;

6. če gre za spor zoper ustanovitelja, upravitelja ali upravičenca trusta, oblikovanega na podlagi zakona ali pisne pogodbe, ali ustno in s pisnim dokazilom, pred sodišči države članice, v kateri se ta trust nahaja;

7. če gre za spor v zvezi z izplačilom nagrade za reševanje tovora, pred sodiščem, v pristojnosti katerega je bil predmetni tovor:

   (a) zadržan zaradi zavarovanja plačila; ali

   (b) bi lahko bil zadržan, vendar je bila dana varščina ali drugo jamstvo;

   ob upoštevanju, da se ta določba uporablja samo v primeru, če se zatrjuje, da ima toženec pravice na tovoru, ali da je imel te pravice v času reševanja.

Člen 8

Oseba s stalnim prebivališčem v državi članici je lahko tožena tudi:

1. če je ena od več toženih oseb, tudi pred sodiščem kraja, kjer ima ena od njih stalno prebivališče, če so tožbeni zahtevki med seboj tako tesno povezani, da jih je smotrno obravnavati in o njih odločati skupaj, da bi se s tem izognili tveganju nezdružljivosti sodnih odločb, ki bi lahko bile posledica ločenih postopkov;

2. v tožbi glede garancij ali v drugih intervencijskih tožbah, pred sodiščem, kjer teče prvotni postopek, razen če je bil ta postopek začet samo z namenom, izvzeti to osebo iz pristojnosti sodišča, ki bi bilo pristojno v tej zadevi;

3. če gre za nasprotno tožbo, ki izhaja iz iste pogodbe ali dejstev, na katerih je temeljila prvotna tožba, pred sodiščem, kjer je v teku prvotni postopek;

4. v zadevah v zvezi s pogodbo, če se tožba lahko povezuje s tožbo zoper istega toženca v zvezi s stvarnimi pravicami na nepremičninah, pred sodiščem v državi članici, v kateri se nahaja nepremičnina.

Člen 9

Če je na podlagi te uredbe sodišče države članice pristojno v tožbah v zvezi z odgovornostjo zaradi uporabe ali obratovanja ladje, je to sodišče ali katero koli nadomestno sodišče, določeno z notranjim pravom te države članice, pristojno tudi za odločanje v sporih o omejitvi te odgovornosti.

▼B

ODDELEK 3

Pristojnost v zadevah v zvezi z zavarovanjem

Člen 10

Brez poseganja v člen 6 in točko 5 člena 7 je pristojnost v zadevah v zvezi z zavarovanjem določena v tem oddelku.

Člen 11

1. Zavarovalnica s sedežem v državi članici je lahko tožena:

(a) pred sodišči države članice, v kateri ima sedež;

(b) v drugi državi članici v primeru tožb, ki jih vložijo zavarovalec, zavarovanec ali upravičenec iz zavarovanja, pred sodiščem v kraju, kjer ima stalno prebivališče tožnik, ali

(c) če gre za sozavarovalnico, pred sodišči v državi članici, v kateri je začet postopek zoper vodilno zavarovalnico.

2. Za zavarovalnico, ki nima sedeža v državi članici, temveč ima v eni od držav članic podružnico, predstavništvo ali drugo poslovno enoto, se v sporih, ki izhajajo iz poslovanja podružnice, predstavništva ali poslovne enote, šteje, da ima sedež v tej državi članici.

Člen 12

Glede zavarovanja odgovornosti ali zavarovanja nepremičnin je zavarovalnica lahko tožena tudi pred sodiščem v kraju, kjer je prišlo do škodnega dogodka. Enako velja, če premičnine in nepremičnine krije ista zavarovalna polica in jih je prizadel isti dogodek.

Člen 13

1. Glede zavarovanja odgovornosti je možno, če to dovoljuje pravo sodišča, zavarovalnico pozvati, da se udeleži postopka, ki ga je oškodovanec začel zoper zavarovanca.

2. Členi 10, 11 in 12 se uporabljajo za tožbe, ki jih je oškodovanec vložil neposredno zoper zavarovalnico, če so take neposredne tožbe dopustne.

3. Če pravo, ki ureja te neposredne tožbe, določa, da se zavarovalca ali zavarovanca lahko toži z isto tožbo, je zanju pristojno isto sodišče.

Člen 14

1. Brez poseganja v člen 13(3) lahko zavarovalnica začne postopek samo pred sodišči države članice, v kateri ima toženec stalno prebivališče ali sedež, ne glede na to, ali je toženec zavarovalec, zavarovanec ali upravičenec iz zavarovanja.

▼B

2. Določbe tega oddelka ne vplivajo na pravico do vložitve nasprotne tožbe pred sodiščem, kjer je v skladu s tem oddelkom v teku prvotni postopek.

Člen 15

Odstopanje od določb tega oddelka je mogoče samo po dogovoru:

1. ki je sklenjen po tem, ko je prišlo do spora;

2. ki omogoča zavarovalcu, zavarovancu ali upravičencu iz zavarovanja, da začne postopek pred drugimi sodišči kot tistimi, določenimi v tem oddelku;

3. ali ki je sklenjen med zavarovalcem in zavarovalnico, ki imata oba v času sklenitve pogodbe stalno prebivališče ali običajno prebivališče ali sedež v isti državi članici, in ki določa pristojnost sodišč te države članice, in sicer celo če pride do škodnega dogodka v tujini, pod pogojem, da ta dogovor ni v nasprotju s pravom zadevne države članice;

4. ali ki je sklenjen z zavarovalcem, ki nima stalnega prebivališča v državi članici, razen če je zavarovanje obvezno ali se nanaša na nepremičnine v državi članici, ali

5. ki se nanaša na zavarovalno pogodbo, ki krije enega ali več zavarovalnih primerov iz člena 16.

Člen 16

Točka 5 člena 15 se nanaša na naslednje zavarovalne primere:

1. vsako izgubo ali poškodovanje:

   (a) morskih plovil, naprav ob obali ali na odprtem morju, ali zrakoplovov, ki je posledica nevarnosti v zvezi z njihovo uporabo v gospodarske namene;

   (b) blaga v tranzitu, razen potniške prtljage, kadar tranzit pomeni ali vključuje prevoz s temi plovili ali zrakoplovi;

2. vsako odgovornost, razen za telesno poškodbo potnikov ali izgubo ali poškodovanje njihove prtljage:

   (a) ki izvira iz uporabe ali delovanja plovil, naprav ali zrakoplovov iz točke 1(a), razen če v primeru slednjega pravo države članice, v kateri je registriran ta zrakoplov, ne prepoveduje dogovorov o pristojnosti v zvezi z zavarovanji teh zavarovalnih primerov;

   (b) za izgubo ali poškodovanje, ki ga povzroči blago v tranzitu iz točke 1(b);

3. vsako finančno izgubo, povezano z uporabo ali delovanjem plovil, naprav ali zrakoplovov iz točke 1(a), zlasti izgubo tovora ali čartersko izgubo;

▼B

4. vsak zavarovalni primer ali interes, povezan s katerim koli zavarovalnim primerom iz točk 1 do 3;

5. ne glede na točke 1 do 4 vse „velike nevarnosti“, opredeljene v Direktivi 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) ([1]).

ODDELEK 4

Pristojnost za potrošniške pogodbe

Člen 17

1. V zadevah v zvezi s pogodbami, ki jih sklene oseba – potrošnik – za namen, za katerega se šteje, da je izven njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti, se pristojnost določi v skladu s tem oddelkom brez poseganja v člen 6 in točko 5 člena 7:

(a) če gre za pogodbo o prodaji blaga na obroke;

(b) če gre za pogodbo o posojilu z obročnim odplačevanjem ali za kakršno koli drugo obliko posojila za financiranje prodaje blaga; ali

(c) v vseh drugih primerih, če je bila pogodba sklenjena z osebo, ki opravlja gospodarsko ali poklicno dejavnost v državi članici, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče, ali če na kakršen koli način usmerja to svojo dejavnost v to državo članico ali v več držav, vključno s to državo članico, pogodba pa spada v okvir te dejavnosti.

2. Če potrošnik sklene pogodbo s stranko, ki nima stalnega prebivališča ali sedeža v eni od držav članic, vendar pa ima v eni od držav članic podružnico, predstavništvo ali drugo poslovno enoto, se v sporih, ki izhajajo iz poslovanja te podružnice, predstavništva ali poslovne enote, šteje, da ima ta stranka stalno prebivališče ali sedež v tej državi članici.

3. Ta oddelek se ne uporablja za pogodbe o prevozu, razen za pogodbe, po katerih cena vključuje kombinacijo prevoza in namestitve.

Člen 18

1. Potrošnik lahko začne postopek zoper drugo pogodbeno stranko bodisi pred sodišči države članice, v kateri ima ta stranka stalno prebivališče, ne glede na stalno prebivališče druge stranke, bodisi pred sodišči v kraju, kjer ima potrošnik stalno prebivališče.

2. Druga pogodbena stranka lahko začne postopek zoper potrošnika samo pred sodišči države članice, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče.

3. Ta člen ne vpliva na pravico do vložitve nasprotne tožbe pri sodišču, kjer je v skladu s tem oddelkom v teku prvotni postopek.

([1]) UL L 335, 17.12.2009, str. 1.

▼B

Člen 19

Odstopanje od določb tega oddelka je mogoče samo po dogovoru:

1. ki je sklenjen po tem, ko je prišlo do spora, ali

2. ki omogoča potrošniku, da začne postopek pred sodišči, ki niso navedena v tem oddelku, ali

3. ki je sklenjen med potrošnikom in drugo pogodbeno stranko, ki imata oba v času sklenitve pogodbe stalno prebivališče ali običajno prebivališče v isti državi članici, in ki določa pristojnost sodišč te države članice, če ta dogovor ni v nasprotju s pravom zadevne države članice.

ODDELEK 5

Pristojnost za individualne pogodbe o zaposlitvi

Člen 20

1. V zadevah v zvezi z individualnimi pogodbami o zaposlitvi se pristojnost določa v skladu s tem oddelkom brez poseganja v člen 6, točko 5 člena 7 in v primeru postopka zoper delodajalca točko 1 člena 8.

2. Če delavec sklene individualno pogodbo o zaposlitvi z delodajalcem, ki nima sedeža v državi članici, vendar pa ima v eni od držav članic podružnico, predstavništvo ali drugo poslovno enoto, se v sporih, ki izhajajo iz poslovanja te podružnice, predstavništva ali poslovne enote, šteje, da ima delodajalec sedež v tej državi članici.

Člen 21

1. Delodajalec s stalnim prebivališčem v državi članici je lahko tožen:

(a) pred sodišči države članice, v kateri ima stalno prebivališče, ali

(b) v drugi državi članici:

(i) pred sodišči v kraju, kjer ali odkoder delavec običajno opravlja svoje delo, ali pred sodišči v kraju, kjer je nazadnje opravljal svoje delo, ali

(ii) če delavec običajno ne opravlja ali ni opravljal svojega dela v eni in isti državi, pred sodišči v kraju, kjer se nahaja ali se je nahajala poslovna enota, ki je zaposlila delavca.

2. Delodajalec, ki nima stalnega prebivališča v državi članici, je lahko tožen pred sodiščem države članice v skladu s točko (b) odstavka 1.

▼B

Člen 22

1. Delodajalec lahko začne postopek samo pred sodišči države članice, kjer ima delavec stalno prebivališče.

2. Določbe tega oddelka ne vplivajo na pravico do vložitve nasprotne tožbe pri sodišču, kjer je v skladu s tem oddelkom v teku prvotni postopek.

Člen 23

Odstopanje od določb tega oddelka je mogoče samo po dogovoru:

1. ki je sklenjen po tem, ko je prišlo do spora, ali

2. ki omogoča delavcu, da začne postopek pred sodišči, ki niso navedena v tem oddelku.

ODDELEK 6

Izključna pristojnost

Člen 24

Ne glede na stalno prebivališče strank so izključno pristojna naslednja sodišča države članice:

1. v postopkih, predmet katerih so stvarne pravice na nepremičninah ali najem/zakup nepremičnin, sodišča držav članic, v katerih se nahaja nepremičnina.

   Vendar pa so v postopkih, predmet katerih je najem/zakup nepremičnine za začasno zasebno uporabo za največ šest zaporednih mesecev, pristojna tudi sodišča držav članic, v katerih ima toženec stalno prebivališče, če je najemnik/zakupnik fizična oseba in če imata najemodajalec/zakupodajalec in najemnik/zakupnik stalno prebivališče v isti državi članici;

2. v postopkih, predmet katerih je veljavnost ustanovitve, ničnost ali prenehanje gospodarskih družb ali drugih pravnih oseb ali združenj fizičnih ali pravnih oseb, ali veljavnost odločitev njihovih organov, sodišča držav članic, v katerih ima gospodarska družba, druga pravna oseba ali združenje svoj sedež. Za določitev tega sedeža sodišče uporabi svoja pravila mednarodnega zasebnega prava;

3. v postopkih, predmet katerih je veljavnost vpisov v javne knjige, sodišča države članice, kjer se vodi javna knjiga;

4. v postopkih v zvezi z registracijo ali veljavnostjo patentov, znamk, modelov ali drugih podobnih pravic, ki jih je treba deponirati ali registrirati, ne glede na to, ali je bilo vprašanje postavljeno s tožbo ali z ugovorom, sodišča države članice, v kateri je bila vložena prijava za deponiranje ali registracijo, v kateri se je deponiranje ali registracija izvedla ali se na podlagi pravnega akta Unije ali mednarodne konvencije šteje za izvedeno.

▼B

Brez poseganja v pristojnost Evropskega patentnega urada v skladu s Konvencijo o podeljevanju evropskih patentov, ki je bila podpisana 5. oktobra 1973 v Münchnu, imajo sodišča vsake države članice izključno pristojnost v postopkih v zvezi z registracijo ali veljavnostjo katerega koli evropskega patenta, podeljenega za navedeno državo članico;

5. v postopkih v zvezi z izvršitvijo sodnih odločb sodišča države članice, v kateri je bila sodna odločba izvršena ali naj bi bila izvršena.

ODDELEK 7

Dogovor o pristojnosti

Člen 25

1. Če so se stranke, ne glede na njihovo stalno prebivališče, dogovorile, da mora biti za spore, ki so ali ki bodo mogoče nastali v zvezi z določenim pravnim razmerjem, pristojno določeno sodišče ali sodišča določene države članice, je pristojno to sodišče oz. so pristojna sodišča te države članice, razen če je po pravu navedene države članice materialna veljavnost dogovora nična. Ta pristojnost je izključna, razen če se stranke niso dogovorile drugače. Dogovor o pristojnosti je sklenjen:

(a) v pisni obliki ali potrjen v pisni obliki;

(b) v obliki, ki je v skladu s prakso, ki je ustaljena med strankama, ali

(c) v mednarodni trgovini v skladu z mednarodnimi trgovskimi običaji, ki so znani strankam ali bi jim morali biti znani in ki so splošno priznani v mednarodni trgovini ter jih redno upoštevajo stranke pogodb istega tipa v okviru zadevne panoge.

2. Vsaka komunikacija po elektronskih medijih, ki zagotavlja trajen zapis dogovora, je enakovredna „pisni obliki“.

3. Sodišče ali sodišča države članice, ki jim je bila podeljena pristojnost na podlagi akta o ustanovitvi trusta, imajo izključno pristojnost v vseh postopkih zoper ustanovitelja, upravitelja ali upravičenca, če gre za razmerja med temi osebami ali njihove pravice ali obveznosti v okviru trusta.

4. Dogovori ali določbe iz akta o ustanovitvi trusta, ki podeljujejo pristojnost, nimajo pravne veljave, če so v nasprotju s členi 15, 19 ali 23 ali če izključujejo pristojnost sodišč, ki imajo v skladu s členom 24 izključno pristojnost.

▼B

5. Dogovor o pristojnosti, ki je del pogodbe, se obravnava kot dogovor, ki je neodvisen od drugih pogodbenih pogojev.

Veljavnosti dogovora o pristojnosti ni mogoče ugovarjati zgolj na podlagi trditve, da je pogodba neveljavna.

Člen 26

1. Poleg pristojnosti, ki izhaja iz drugih določb te uredbe, je pristojno tudi sodišče države članice, pred katerim se toženec spusti v postopek. To pravilo pa ne velja, če se je spustil v postopek, da bi ugovarjal pristojnosti, ali če je v skladu s členom 24 izključno pristojno drugo sodišče.

2. V zadevah iz oddelkov 3, 4 ali 5, v katerih je toženec zavarovalec, zavarovanec, upravičenec iz zavarovanja, oškodovanec, potrošnik ali delavec, sodišče pred prevzemom pristojnosti v skladu z odstavkom 1 zagotovi, da je bil tožencu zagotovljen pravni pouk o njegovi pravici, da ugovarja pristojnosti sodišča, in o posledicah spustitve ali nespustitve v postopek.

ODDELEK 8

Preizkus pristojnosti in dopustnosti

Člen 27

Če je sodišču države članice predložen zahtevek, katerega glavni predmet je zadeva, za katero so v skladu s členom 24 izključno pristojna sodišča druge države članice, se to sodišče po uradni dolžnosti izreče za nepristojno.

Člen 28

1. Če je toženec s stalnim prebivališčem v eni državi članici tožen v drugi državi članici in se ne spusti v postopek, se sodišče po uradni dolžnosti izreče za nepristojno, razen če pristojnost izhaja iz določb te uredbe.

2. Sodišče prekine postopek za toliko časa, dokler se ne ugotovi, da je bilo tožencu omogočeno prejeti pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje pravočasno, da je lahko pripravil obrambo, ali da so bili storjeni vsi potrebni koraki v tej smeri.

3. Člen 19 Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) ([1]) se uporabi namesto odstavka 2 tega člena, če je treba v skladu z navedeno uredbo poslati iz ene države članice v drugo državo članico pisanje o začetku postopka ali drugo enakovredno pisanje.

([1]) UL L 324, 10.12.2007, str. 79.

▼B

4. Če se Uredba (ES) št. 1393/2007 ne uporablja, se uporabi člen 15 Haaške konvencije z dne 15. novembra 1965 o vročitvi sodnih in zunajsodnih listin v civilnih ali gospodarskih zadevah v tujini, če je treba pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje poslati v tujino v skladu z navedeno konvencijo.

ODDELEK 9

Litispendenca in sorodne pravde

Člen 29

1. Če pred sodišči različnih držav članic tečejo postopki z istim zahtevkom med istima strankama, brez poseganja v člen 31(2), vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, po uradni dolžnosti prekinejo svoje postopke, vse dokler se ne ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek.

2. V zadevah iz odstavka 1 katero koli sodišče, pred katerim teče postopek, na zahtevo sodišča, ki je začelo postopek v sporu, nemudoma obvesti slednje, kdaj je začelo postopek v skladu s členom 32.

3. Ko se ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek, se vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, izrečejo za nepristojna v korist tega sodišča.

Člen 30

1. Če tečejo sorodne pravde pred sodišči različnih držav članic, lahko vsa sodišča, razen tistega, ki je prvo začelo postopek, prekinejo postopek.

2. Če teče pravda pred sodiščem, ki je prvo začelo postopek, na prvi stopnji, se lahko vsa druga sodišča na zahtevo ene od strank izrečejo za nepristojna, če je sodišče, ki je prvo začelo postopek, pristojno za odločanje v zadevnih pravdah in če pravo tega sodišča dovoljuje njihovo združitev.

3. Za namene tega člena se šteje, da so pravde sorodne, če so tako tesno povezane med seboj, da se zdita njihova skupna obravnava in odločanje o njih smiselni, da bi se s tem izognili nevarnosti nezdružljivih sodnih odločb, ki bi izhajale iz ločenih postopkov.

Člen 31

1. Če je za odločanje izključno pristojnih več sodišč, se vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, izrečejo za nepristojna v korist prvega sodišča.

2. Če postopek začne sodišče države članice, ki mu je izključna pristojnost podeljena z dogovorom iz člena 25, sodišča druge države članice ne glede na člen 26 prekinejo postopek, dokler sodišče, ki je začelo postopek na podlagi dogovora, ne izjavi, da ni pristojno na podlagi dogovora.

▼B

3. Če se je sodišče, določeno v dogovoru, spoznalo za pristojno v skladu z dogovorom, se vsa sodišča druge države članice izrečejo za nepristojna v korist tega sodišča.

4. Odstavka 2 in 3 se ne uporabljata za zadeve iz oddelkov 3, 4 ali 5, če je tožnik zavarovalec, zavarovanec, upravičenec iz zavarovanja, oškodovanec, potrošnik ali delavec in če dogovor ni veljaven na podlagi določb iz teh oddelkov.

Člen 32

1. Za namene tega oddelka se šteje, da je sodišče začelo postopek:

(a) v trenutku, ko je pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje vloženo pri sodišču, če tožnik pozneje ni opustil dejanj, ki bi jih moral opraviti v zvezi z vročitvijo pisanja tožencu, ali

(b) če je treba vročiti pisanje še pred vložitvijo na sodišče, v trenutku, ko ga prejme organ, ki je odgovoren za vročitev, če tožnik pozneje ni opustil dejanj, ki bi jih moral opraviti v zvezi z vložitvijo pisanja pri sodišču.

Organ, pristojen za vročitev, iz točke (b) je prvi organ, ki prejme pisanja, ki jih je treba vročiti.

2. Sodišče ali organ, ki je pristojen za vročitev iz odstavka 1, zabeleži datum vložitve pisanja o začetku postopka oziroma enakovredno pisanje ali datum prejema pisanj, ki jih je treba vročiti.

Člen 33

1. Kadar pristojnost temelji na členu 4 ali na členih 7, 8 ali 9 in pred sodiščem tretje države teče postopek, ko je pred sodiščem države članice vložena tožba v zvezi z istim zahtevkom med istima strankama kot v postopku pred sodiščem v tretji državi, lahko sodišče države članice prekine postopek, če:

(a) se pričakuje, da bo sodišče tretje države izdalo sodno odločbo, ki jo bo mogoče priznati in po potrebi izvršiti v navedeni državi članici, in

(b) meni, da je prekinitev potrebna zaradi ustreznega delovanja pravosodja.

2. Sodišče države članice lahko kadar koli nadaljuje postopek, če:

▼B

(a) je postopek pred sodiščem tretje države prekinjen ali ustavljen;

(b) sodišče države članice meni, da postopek pred sodiščem tretje države verjetno ne bo končan v razumnem roku, ali

(c) je nadaljevanje postopka potrebno zaradi ustreznega delovanja pravosodja.

3. Sodišče države članice ustavi postopek, če se je postopek pred sodiščem tretje države končal in je bila v njem izdana sodna odločba, ki jo je mogoče priznati in po potrebi izvršiti v navedeni državi članici.

4. Sodišče države članice uporablja ta člen na zahtevo ene od strank ali, kadar je to mogoče po nacionalnem pravu, po uradni dolžnosti.

Člen 34

1. Kadar pristojnost temelji na členu 4 ali na členih 7, 8 ali 9 in pred sodiščem tretje države teče postopek, ko je pred sodiščem države članice vložena tožba, ki je povezana s tožbo pred sodiščem v tretji državi, lahko sodišče države članice prekine postopek, če:

(a) se zdita skupna obravnava sorodnih tožb in odločanje o njih smiselni, da bi se s tem izognili nevarnosti nezdružljivih sodnih odločb, ki bi izhajale iz ločenih postopkov;

(b) se pričakuje, da bo sodišče tretje države izdalo sodno odločbo, ki jo je mogoče priznati in po potrebi izvršiti v navedeni državi članici;

(c) sodišče države članice meni, da je prekinitev potrebna zaradi ustreznega delovanja pravosodja.

2. Sodišče države članice lahko kadar koli nadaljuje postopek, če:

(a) sodišče države članice meni, da ni več nevarnosti nezdružljivih sodnih odločb;

(b) je postopek pred sodiščem tretje države prekinjen ali ustavljen;

(c) sodišče države članice meni, da postopek pred sodiščem tretje države verjetno ne bo končan v razumnem roku, ali

(d) je nadaljevanje postopka potrebno zaradi ustreznega delovanja pravosodja.

▼B

3. Sodišče države članice lahko ustavi postopek, če se je postopek pred sodiščem tretje države končal in je bila v njem izdana sodna odločba, ki jo je mogoče priznati in po potrebi izvršiti v navedeni državi članici sodišča.

4. Sodišče države članice uporablja ta člen na zahtevo ene od strank ali, kadar je to mogoče po nacionalnem pravu, po uradni dolžnosti.

ODDELEK 10

Začasni ukrepi, vključno z ukrepi zavarovanja

Člen 35

Pri sodiščih države članice se lahko vloži zahteva za začasne ukrepe, vključno z ukrepi zavarovanja, ki jih predvideva pravo te države članice, tudi v primeru, ko so za odločanje o glavni stvari pristojna sodišča druge države članice.

POGLAVJE III

PRIZNANJE IN IZVRŠITEV

ODDELEK 1

Priznanje

Člen 36

1. Sodna odločba, izdana v državi članici, se v drugih državah članicah prizna, ne da bi bilo potrebno za priznanje začeti kakršen koli poseben postopek.

2. Vsaka zainteresirana stranka lahko v skladu s postopkom iz pododdelka 2 oddelka 3 zahteva odločitev, da ni razlogov za zavrnitev priznanja iz člena 45.

3. Če je izid postopka pred sodiščem države članice odvisen od odločitve o zavrnitvi priznanja kot o predhodnem vprašanju, je za to vprašanje pristojno to sodišče.

Člen 37

1. Stranka, ki želi v državi članici uveljaviti sodno odločbo, izdano v drugi državi članici, predloži:

(a) izvod sodne odločbe, ki izpolnjuje pogoje, potrebne za ugotovitev njene verodostojnosti, in

(b) potrdilo, izdano v skladu s členom 53.

2. Po potrebi lahko sodišče ali organ, pred katerim se uveljavlja sodna odločba, izdana v drugi državi članici, od stranke, ki uveljavlja sodno odločbo, zahteva, da v skladu s členom 57 predloži prevod ali

▼B

transliteracijo vsebine potrdila iz točke (b) odstavka 1. Sodišče ali organ lahko namesto prevoda vsebine potrdila zahteva prevod sodne odločbe, če ne more nadaljevati dela brez prevoda sodne odločbe.

Člen 38

Sodišče ali drug organ, pred katerim se uveljavlja sodna odločba, izdana v drugi državi članici, lahko v celoti ali delno začasno prekine postopek, če:

(a) se sodna odločba izpodbija v državi članici izvora; ali

(b) je bila vložena zahteva za odločitev, da ni razlogov za zavrnitev priznanja iz člena 45 ali za odločitev o zavrnitvi priznanja na podlagi enega od teh razlogov.

ODDELEK 2

Izvršitev

Člen 39

Sodna odločba, ki je izdana v državi članici in je izvršljiva v tej državi članici, je izvršljiva tudi v drugih državah članicah, ne da bi jo bilo treba razglasiti za izvršljivo.

Člen 40

Izvršljiva sodna odločba po samem zakonu vključuje pooblastilo za ukrepe zavarovanja, ki so predpisani z zakonodajo zaprošene države članice.

Člen 41

1. Ob upoštevanju določb tega oddelka postopek izvršitve sodnih odločb, izdanih v drugi državi članici, ureja pravo zaprošene države članice. Sodna odločba, ki je izdana v državi članici in je izvršljiva v zaprošeni državi članici, se tam izvrši pod enakimi pogoji kot sodna odločba, izdana v zaprošeni državi članici.

2. Ne glede na odstavek 1 se razlogi za zavrnitev ali začasno prekinitev izvršitve po pravu zaprošene države članice uporabljajo, če niso neskladni z razlogi iz člena 45.

3. Stranki, ki zahteva izvršitev sodne odločbe, izdane v drugi državi članici, v zaprošeni državi članici ni treba imeti poštnega naslova. Tej stranki v zaprošeni državi članici prav tako ni treba imeti pooblaščenca, razen če je tak pooblaščenec obvezen ne glede na državljanstvo ali stalno prebivališče strank.

▼B

Člen 42

1. Za namene izvršitve sodne odločbe, izdane v drugi državi članici, v državi članici, vlagatelj predloži organu, pristojnemu za izvršitev:

(a) izvod sodne odločbe, ki izpolnjuje pogoje, potrebne za potrditev njegove verodostojnosti, in

(b) potrdilo, izdano v skladu s členom 53, ki potrjuje izvršljivost sodne odločbe, ter vsebuje izvleček sodne odločbe in po potrebi pomembne informacije o vračljivih stroških postopka ter izračun obresti.

2. Za namene izvršitve sodne odločbe o začasnih ukrepih, vključno z ukrepi zavarovanja, izdane v drugi državi članici, v državi članici, vlagatelj predloži organu, pristojnemu za izvršitev:

(a) izvod sodne odločbe, ki izpolnjuje pogoje, potrebne za potrditev njegove verodostojnosti;

(b) potrdilo, ki je izdano v skladu s členom 53 in vsebuje opis ukrepa ter potrjuje, da je:

(i) sodišče pristojno za odločanje o glavni stvari;

(ii) sodna odločba izvršljiva v državi članici izvora, in

(c) dokaz o vročitvi sodne odločbe, če je bil ukrep odrejen, ne da bi bil toženec vabljen pred sodišče.

3. Organ, pristojen za izvršitev, lahko po potrebi zahteva, da vlagatelj v skladu s členom 57 predloži prevod ali transliteracijo vsebine potrdila.

4. Organ, pristojen za izvršitev, lahko od vlagatelja zahteva, da predloži prevod sodne odločbe le, če ne more nadaljevati dela brez takega prevoda.

Člen 43

1. Če se zahteva izvršitev sodne odločbe, izdane v drugi državi članici, se potrdilo, izdano v skladu s členom 53, osebi, zoper katero se zahteva izvršitev, vroči pred prvim izvršilnim ukrepom. Potrdilu je priložena sodna odločba, če mu še ni bila vročena.

2. Če oseba, zoper katero se zahteva izvršitev, nima stalnega prebivališča v državi članici izvora, temveč v drugi državi članici, lahko zahteva prevod sodne odločbe, da bi izpodbijala izvršitev sodne odločbe, če ni bila napisana v enem izmed naslednjih jezikov ali če ji ni priložen prevod v enem iz naslednjih jezikov:

(a) v jeziku, ki ga razume; ali

(b) v uradnem jeziku države članice, v kateri ima stalno prebivališče, ali, če je v tej državi več uradnih jezikov, v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja, v katerem ima stalno prebivališče.

▼B

Če se prevod sodne odločbe zahteva v skladu s prvim pododstavkom, se ne smejo sprejeti nobeni izvršilni ukrepi razen ukrepov zavarovanja, dokler oseba, zoper katero se zahteva izvršitev, ni prejela prevoda.

Ta odstavek se ne uporablja, če je bila osebi, zoper katero se zahteva izvršitev, že vročena sodna odločba v enem od jezikov iz prvega pododstavka, ali ji je bil priložen prevod v enem od teh jezikov.

3. Ta člen se ne uporablja za izvršitev sodne odločbe, ki vsebuje ukrep zavarovanja, ali če oseba, ki zahteva izvršitev, uveljavlja ukrepe zavarovanja v skladu s členom 40.

Člen 44

1. V primeru zahteve za zavrnitev izvršitve sodne odločbe v skladu s pododdelkom 2 oddelka 3, lahko sodišče v zaprošeni državi članici na zahtevo osebe, zoper katero se zahteva izvršitev:

(a) omeji postopke izvršitve na ukrepe zavarovanja;

(b) pogojuje izvršitev s plačilom varščine, ki jo samo določi, ali

(c) v celoti ali delno začasno prekine postopek izvršitve sodne odločbe.

2. Pristojni organ v zaprošeni državi članici na zahtevo osebe, zoper katero se zahteva izvršitev, začasno prekine postopke izvršitve, če se izvršljivost sodne odločbe začasno prekine v državi članici izvora.

ODDELEK 3

Zavrnitev priznanja in izvršitve

Pododdelek 1

Zavrnitev priznanja

Člen 45

1. Priznanje sodne odločbe se zavrne na zahtevo katere koli zainteresirane stranke:

(a) če je priznanje v očitnem nasprotju z javnim redom v zaprošeni državi članici;

(b) če je bila sodna odločba izdana v odsotnosti toženca, če tožencu ni bilo vročeno pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje pravočasno in na tak način, da bi lahko pripravil obrambo, razen če toženec ni začel postopka za izpodbijanje sodne odločbe, čeprav je imel to možnost;

(c) če je sodna odločba nezdružljiva s sodno odločbo, izdano med istima strankama v zaprošeni državi članici;

▼B

(d) če je sodna odločba nezdružljiva s predhodno sodno odločbo, izdano v drugi državi članici ali v tretji državi glede istega zahtevka med istima strankama, pod pogojem, da predhodna sodna odločba izpolnjuje pogoje za priznanje v zaprošeni državi članici, ali

(e) če je sodna določba v nasprotju z:

(i) oddelki 3, 4 ali 5 poglavja II, ker je bil toženec zavarovalec, zavarovanec, upravičenec iz zavarovanja, oškodovanec, potrošnik ali delavec, ali

(ii) oddelkom 6 poglavja II.

2. Pri preverjanju podlage pristojnosti iz točke (e) odstavka 1 je sodišče, kateremu je predložena zahteva, vezano na ugotovitve dejstev, na katerih je sodišče izvora utemeljilo svojo pristojnost.

3. Brez poseganja v točko (e) odstavka 1 pristojnosti sodišča izvora ni dovoljeno preverjati. Preizkusa javnega reda iz točke (a) odstavka 1 ni dovoljeno uporabiti za pravila o pristojnosti.

4. Zavrnitev priznanja se zahteva v skladu s postopki iz pododdelka 2, če je ustrezno, pa tudi oddelka 4.

Pododdelek 2

Zavrnitev izvršitve

Člen 46

Na zahtevo osebe, zoper katero se zahteva izvršitev, se izvršitev sodne odločbe zavrne na podlagi tega, da obstaja eden od razlogov iz člena 45.

Člen 47

1. Zahteva za zavrnitev izvršitve se vloži pri sodišču, katerega ime je zadevna država članica sporočila Komisiji v skladu s točko (a) člena 75 kot sodišče, pri katerem se zahteva vloži.

2. Za postopek zavrnitve izvršitve, kolikor ga ne določa ta uredba, se uporablja pravo zaprošene države članice.

3. Vlagatelj zahteve sodišču predloži izvod sodne odločbe in po potrebi njen prevod ali transliteracijo.

Sodišče lahko vlagatelja oprosti predložitve dokumentov iz prvega pododstavka, če jih že ima ali če se mu zdi, da zahteva za njihovo predložitev ni razumna. V slednjem primeru lahko sodišče zahteva, da navedene dokumente predloži druga stranka.

▼B

4. Stranki, ki zahteva zavrnitev izvršitve sodne odločbe, izdane v drugi državi članici, v zaprošeni državi članici ni treba imeti poštnega naslova. Tej stranki v zaprošeni državi članici prav tako ni treba imeti pooblaščenca, razen če je tak pooblaščenec obvezen ne glede na državljanstvo ali stalno prebivališče strank.

Člen 48

Sodišče nemudoma odloči o zahtevi za zavrnitev izvršitve.

Člen 49

▼C1

1. Obe stranki lahko zoper odločitev o zahtevi za zavrnitev izvršitve vložita pravno sredstvo.

2. Pravno sredstvo se vloži pri sodišču, katerega ime je zadevna država članica sporočila Komisiji v skladu s točko (b) člena 75 kot sodišče, pri katerem se tako pravno sredstvo vloži.

▼B

Člen 50

Odločitev, izdana v zvezi s pravnim sredstvom, se lahko izpodbija samo s pravnim sredstvom, v kolikor so bila sodišča, pri katerih se lahko vloži nadaljnje pravno sredstvo, sporočena Komisiji s strani države članice v skladu s točko (c) člena 75.

Člen 51

1. Sodišče, pri katerem je vložena zahteva za zavrnitev izvršitve, ali sodišče, pri katerem je vloženo pravno sredstvo v skladu s členom 49 ali 50, lahko prekine postopek, če je bilo zoper sodno odločbo vloženo redno pravno sredstvo v državi članici izvora ali če se rok za to pravno sredstvo še ni iztekel. V slednjem primeru lahko sodišče določi rok, v katerem mora biti to pravno sredstvo vloženo.

2. Če je bila sodna odločba izdana na Cipru, Irskem ali v Združenem kraljestvu, se vsako pravno sredstvo, ki je na voljo v državi članici izvora, za namene odstavka 1 šteje za redno pravno sredstvo.

ODDELEK 4

Skupne določbe

Člen 52

Pod nobenimi pogoji sodne odločbe, izdane v državi članici, ni dovoljeno preizkusiti glede vsebine v zaprošeni državi članici.

▼B

Člen 53

Sodišče izvora na zahtevo katere koli zainteresirane stranke izda potrdilo na obrazcu iz Priloge I.

Člen 54

1. Če sodna odločba vsebuje ukrep ali odredbo, ki je pravo zaprošene države članice ne pozna, se ta ukrep ali odredba, kolikor je najbolj mogoče, prilagodi ukrepu ali odredbi, ki obstaja v pravu zadevne države članice in ima enakovredne učinke ter je namenjena izpolnjevanju podobnih ciljev in interesov.

Taka prilagoditev ne sme imeti učinkov, ki bi presegali učinke, določene v pravu države članice izvora.

2. Vsaka od strank lahko pred sodiščem izpodbija prilagoditev zadevnega ukrepa ali odredbe.

3. Od stranke, ki zahteva priznanje sodne odločbe ali njeno izvršitev, se po potrebi lahko zahteva, da zagotovi prevod ali transliteracijo sodne odločbe.

Člen 55

Sodna odločba, izdana v državi članici, ki nalaga plačilo denarne kazni, je izvršljiva v zaprošeni državi članici samo, če je znesek kazni dokončno določilo sodišče izvora.

Člen 56

Od stranke, ki v eni od držav članic vloži zahtevo za izvršitev sodne odločbe, izdane v drugi državi članici, ni dovoljeno zahtevati nobene oblike varščine ali depozita, ker je ta stranka tuj državljan ali ker nima stalnega prebivališča ali ker ne prebiva v zaprošeni državi članici.

Člen 57

1. Če se po tej uredbi zahteva prevod ali transliteracija, se besedilo transliterira ali prevede v uradni jezik zadevne države članice ali, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov sodnega postopka v kraju, v katerem se uveljavlja sodna odločba, izdana v drugi državi članici, ali se vlaga zahteva, in sicer po pravu te države članice.

2. V obrazcih iz členov 53 in 60 se lahko besedilo transliterira ali prevede tudi v kateri koli drug uradni jezik ali uradne jezike institucij Unije, za katere je ta država članica navedla, da so sprejemljivi.

▼B

3. Vsak prevod po tej uredbi mora opraviti oseba, ki je za to pooblaščena v eni od držav članic.

POGLAVJE IV

JAVNE LISTINE IN SODNE PORAVNAVE

Člen 58

1. Javna listina, ki je izvršljiva v državi članici izvora, je izvršljiva tudi v drugih državah članicah, ne da se zahteva razglasitev izvršljivosti. Izvršitev javnih listin se lahko zavrne le, če je očitno v nasprotju z javnim redom zaprošene države članice.

Po potrebi se za javne listine uporabi oddelek 2, pododdelek 2 oddelka 3 oziroma oddelek 4 poglavja III.

2. Predložena javna listina mora izpolnjevati pogoje, ki se zahtevajo za ugotovitev njene verodostojnosti v državi članici izvora.

Člen 59

Sodna poravnava, ki je izvršljiva v državi članici izvora, se v drugih državah članicah izvrši pod enakimi pogoji kot javne listine.

Člen 60

Pristojni organ ali sodišče države članice izvora izda na zahtevo katere koli zainteresirane stranke potrdilo na obrazcu iz Priloge II, ki vsebuje povzetek izvršljive obveznosti, navedene v javni listini, ali povzetek dogovora med strankama, navedenega v sodni poravnavi.

POGLAVJE V

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 61

Za dokumente, izdane v državi članici v okviru te uredbe, se ne zahteva nikakršna uradna potrditev ali podobna formalnost.

Člen 62

1. Pri ugotavljanju, ali ima stranka stalno prebivališče v državi članici, pred sodišči katere je bil začet postopek, sodišče uporabi svoje notranje pravo.

2. Če stranka nima stalnega prebivališča v državi članici, pred sodišči katere je bil začet postopek, pri ugotavljanju, ali ima stranka stalno prebivališče v drugi državi članici, sodišče uporabi pravo te države članice.

▼B

Člen 63

1. V tej uredbi ima gospodarska družba ali druga pravna oseba ali združenje fizičnih ali pravnih oseb stalno prebivališče v kraju, kjer ima:

(a) statutarni sedež;

(b) glavno upravo; ali

(c) glavno poslovno enoto.

2. V zvezi z Irsko, Ciprom in Združenim kraljestvom „statutarni sedež“ označuje „registered office“ ali, če tega sedeža ni, „place of incorporation“ (kraj inkorporacije, tj. kraj pridobitve pravne osebnosti) ali, če tudi tega kraja ni, kraj, po pravu katerega je prišlo do ustanovitve.

3. Za določitev, ali ima trust svoj sedež v državi članici, pred sodišči katere je bil začet postopek, sodišče uporabi svoja pravila mednarodnega zasebnega prava.

Člen 64

Brez poseganja v bolj ugodne določbe nacionalnega prava lahko osebe s stalnim prebivališčem v državi članici, ki so za kaznivo dejanje, ki ni bilo storjeno z naklepom, sodno preganjane pred kazenskimi sodišči države članice, katere državljani niso, v njihovi nenavzočnosti na sodišču zastopajo v ta namen pooblaščene osebe. Vendar lahko sodišče, ki vodi postopek, odredi njihovo osebno navzočnost. Če zadevna oseba kljub temu ne nastopi pred sodiščem, sodne odločbe, izdane v navzočnosti zadevne osebe, ki ji ni bila dana možnost pripraviti svoje obrambe, v delu, ki zadeva civilnopravno razmerje, v drugih državah članicah ni treba priznati ali izvršiti.

Člen 65

1. Pristojnosti iz točke 2 člena 8 in člena 13 v tožbah glede garancij ali jamstev ali v drugih intervencijskih tožbah je mogoče uveljavljati v državah članicah s seznama, ki ga je pripravila Komisija v skladu s točko (b) člena 76(1) in členom 76(2) le, kolikor to dovoljuje nacionalno pravo. Osebe s stalnim prebivališčem v drugi državi članici so lahko pozvane v postopke pred sodišči teh držav članic na podlagi pravil o obvestilu drugega o pravdi z navedenega seznama.

2. Sodne odločbe, izdane v državi članici na podlagi točke 2 člena 8 ali člena 13, se priznajo in izvršijo v vseh drugih državah članicah v skladu s poglavjem III. Vsi učinki, ki jih imajo sodne odločbe, izdane v državah članicah s seznama iz odstavka 1, zoper tretje osebe v skladu s pravom teh držav, se ob uporabi odstavka 1 priznajo v vseh državah članicah.

3. Države članice s seznama iz odstavka 1 v okviru Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah, ustanovljene z Odločbo Sveta 2001/470/ES [1] (v nadaljnjem besedilu: Evropska pravosodna mreža), zagotavljajo informacije o tem, kako se po njihovem nacionalnem pravu določajo učinki sodnih odločb iz drugega stavka odstavka 2.

[1] UL L 174, 27.6.2001, str. 25.

▼B

POGLAVJE VI

PREHODNE DOLOČBE

Člen 66

1. Ta uredba se uporablja samo za sodne postopke, ki so bili začeti, za javne listine, ki so bile uradno sestavljene ali registrirane, in za sodne poravnave, ki so bile potrjene ali sklenjene na dan 10. januarja 2015 ali po tem.

2. Ne glede na člen 80 se Uredba (ES) št. 44/2001 še naprej uporablja za sodne odločbe, izdane v sodnih postopkih, ki so bili začeti, za javne listine, ki so bile uradno sestavljene ali registrirane, in za sodne poravnave, ki so bile potrjene ali sklenjene pred 10. januarjem 2015, ki sodijo na področje uporabe navedene uredbe.

POGLAVJE VII

RAZMERJE DO DRUGIH PRAVNIH AKTOV

Člen 67

Ta uredba ne vpliva na uporabo določb, ki urejajo pristojnost in priznanje ter izvršitev sodnih odločb na posebnih pravnih področjih, zajetih v predpisih Unije ali v nacionalni zakonodaji, ki je bila sprejeta zaradi uskladitve s temi predpisi.

Člen 68

1. Ta uredba med državami članicami nadomešča Bruseljsko konvencijo iz leta 1968, razen za ozemlja držav članic, ki sodijo na ozemeljsko področje uporabe navedene konvencije in ki so v skladu s členom 355 PDEU izključena iz te uredbe.

2. V obsegu, v katerem ta uredba med državami članicami nadomešča določbe Bruseljske konvencije iz leta 1968, se vsako sklicevanje na navedeno konvencijo razume kot sklicevanje na to uredbo.

Člen 69

Ob upoštevanju členov 70 in 71 so s to uredbo med državami članicami nadomeščene konvencije, ki urejajo ista področja kot ta uredba. Zlasti so nadomeščene konvencije s seznama, ki ga je pripravila Komisija v skladu s točko (c) člena 76(1) in členom 76(2).

Člen 70

1. Konvencije iz člena 69 bodo še naprej učinkovale v zvezi z zadevami, za katere se ne uporablja ta uredba.

▼B

2. Še naprej bodo učinkovale v zvezi s sodnimi odločbami, ki so bile izdane, javnimi listinami, ki so bile formalno sestavljene ali registrirane, in sodnimi poravnavami, ki so bile potrjene ali sklenjene pred dnevom začetka veljavnosti Uredbe (ES) št. 44/2001.

Člen 71

1. Ta uredba ne vpliva na nobeno konvencijo, pogodbenice katere so države članice in ki na posebnem pravnem področju ureja pristojnost, priznanje ali izvršitev sodnih odločb.

2. Da bi se zagotovila njena enotna razlaga, se odstavek 1 uporablja na naslednji način:

(a) ta uredba ne preprečuje sodišču države članice, ki je pogodbenica konvencije na posebnem pravnem področju, da svojo pristojnost opre na to konvencijo, tudi če ima toženec stalno prebivališče v drugi državi članici, ki ni pogodbenica te konvencije. Sodišče, ki vodi postopek, v vsakem primeru uporabi člen 28 te uredbe;

(b) sodne odločbe, ki jih v državi članici izda sodišče, ki je oprlo svojo pristojnost na konvencijo na posebnem pravnem področju, se priznajo in izvršijo v drugih državah članicah v skladu s to uredbo.

Če sta tako država članica izvora kot zaprošena država članica pogodbenici konvencije na posebnem pravem področju, ki določa pogoje za priznanje ali izvršitev sodnih odločb, se uporabljajo ti pogoji. V vsakem primeru se lahko uporabijo določbe te uredbe o priznanju in izvršitvi sodnih odločb.

▼M1

Člen 71a

1. Za namene te uredbe je sodišče, ki je skupno več državam članicam, kot je določeno v odstavku 2 (v nadaljnjem besedilu: skupno sodišče), sodišče države članice, ko na podlagi instrumenta o njegovi ustanovitvi, tako skupno sodišče izvaja pristojnost v zadevah, ki spadajo v področje uporabe te uredbe.

2. Za namene te uredbe je skupno sodišče vsako od naslednjih sodišč:

(a) Enotno sodišče za patente, ustanovljeno 19. februarja 2013 s Sporazumom o Enotnem sodišču za patente (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o ESP), in

(b) Sodišče Beneluksa, ustanovljeno s Pogodbo z dne 31. marca 1965 o ustanovitvi in statutu Sodišča Beneluksa (v nadaljnjem besedilu: Pogodba o Sodišču Beneluksa).

Člen 71b

Pristojnost skupnega sodišča se določi, kot sledi:

▼M1

1. skupno sodišče je pristojno, kadar bi bila na podlagi te uredbe sodišča države članice pogodbenice instrumenta o ustanovitvi skupnega sodišča pristojna za zadeve, ki jih navedeni instrument ureja;

2. če toženec nima stalnega prebivališča v državi članici in ta uredba drugače ne določa pristojnosti zanj, se ustrezno uporablja poglavje II, ne glede na stalno prebivališče toženca.

   Pri skupnem sodišču se lahko vloži zahteva za začasne ukrepe, vključno z zaščitnimi ukrepi, tudi v primeru, ko so za odločanje o glavni stvari pristojna sodišča tretje države;

3. kadar je skupno sodišče pristojno za toženca iz točke 2 v sporu v zvezi s kršitvijo evropskega patenta, ki je povzročila škodo v Uniji, je lahko to sodišče pristojno tudi za škodo, ki jo je taka kršitev povzročila izven Unije.

   Taka pristojnost se lahko izvaja le, če se premoženje, ki pripada tožencu, nahaja v kateri koli državi članici pogodbenici instrumenta o ustanovitvi skupnega sodišča, in je spor v zadostni meri povezan s kakršno koli tako državo članico.

Člen 71c

1. Členi 29 do 32 se uporabljajo, kadar se postopek začne pred skupnim sodiščem in sodiščem države članice, ki ni pogodbenica instrumenta o ustanovitvi skupnega sodišča.

2. Členi 29 do 32 se uporabljajo, kadar se v prehodnem obdobju iz člena 83 Sporazuma o ESP postopek začne pred Enotnim sodiščem za patente in pred sodiščem države članice pogodbenice Sporazuma o ESP.

Člen 71d

Ta uredba se uporablja za priznavanje in izvrševanje:

(a) sodnih odločb skupnega sodišča, ki morajo biti priznane in izvršene v državi članici, ki ni pogodbenica instrumenta o ustanovitvi skupnega sodišča, in

(b) sodnih odločb sodišč države članice, ki ni pogodbenica instrumenta o ustanovitvi skupnega sodišča, ki morajo biti priznane in izvršene v državi članici pogodbenici navedenega instrumenta.

Kadar pa se priznanje in izvršitev sodne odločbe, ki jo je izdalo skupno sodišče, zahteva v državi članici pogodbenici instrumenta o ustanovitvi skupnega sodišča, se namesto pravil o priznavanju in izvrševanju iz te uredbe uporabljajo morebitna pravila iz navedenega instrumenta.

▼B

Člen 72

Ta uredba ne vpliva na sporazume, s katerimi so se države članice še pred začetkom veljavnosti Uredbe (ES) št. 44/2001 v skladu s členom 59 Bruseljske konvencije iz leta 1968 zavezale, da ne bodo priznavale sodnih odločb, izdanih zlasti v drugih državah pogodbenicah navedene konvencije, zoper tožence s stalnim prebivališčem ali običajnim prebivališčem v tretji državi, če bi v primerih iz člena 4 navedene konvencije sodna odločba temeljila samo na pristojnosti, določeni v drugem odstavku člena 3 navedene konvencije.

Člen 73

1. Ta uredba ne vpliva na uporabo Luganske konvencije iz leta 2007.

2. Ta uredba ne vpliva na uporabo Newyorške konvencije iz leta 1958.

3. Ta uredba ne vpliva na uporabo dvostranskih konvencij in sporazumov, ki so bili med tretjo državo in državo članico sklenjeni pred datumom začetka veljavnosti Uredbe (ES) št. 44/2001, ki se nanašajo na zadeve, ki jih ureja ta uredba.

POGLAVJE VIII

KONČNE DOLOČBE

Člen 74

Države članice v okviru Evropske pravosodne mreže in z namenom, da bi bile informacije dostopne javnosti, predložijo opis nacionalnih predpisov in postopkov na področju izvršitve sodnih odločb, vključno z organi, pristojnimi za izvršitve, in informacijami o vsakršnih omejitvah izvrševanja, zlasti predpisih o varstvu dolžnika, ter o prekluzivnih in zastaralnih rokih.

Države članice te podatke stalno posodabljajo.

Člen 75

Države članice Komisiji do 10. januarja 2014 sporočijo:

(a) sodišča, pri katerih se po členu 47(1) predloži zahteva za zavrnitev izvršitve;

(b) sodišča, pri katerih se po členu 49(2) vloži pravno sredstvo zoper odločitev o zahtevi za zavrnitev izvršitve;

(c) sodišča, pri katerih se po členu 50 vložijo kakršna koli nadaljnja pravna sredstva, in

▼B

(d) jezike, ki so sprejemljivi za prevod obrazcev iz člena 57(2).

Komisija prek ustreznih sredstev, zlasti prek Evropske pravosodne mreže, omogoči, da so vse informacije dostopne javnosti.

Člen 76

1. Države članice Komisijo uradno obvestijo o:

(a) pravilih o pristojnosti iz člena 5(2) in člena 6(2);

(b) pravilih o obvestilu drugega o pravdi iz člena 65, in

(c) konvencijah iz člena 69.

2. Komisija na podlagi uradnih obvestil držav članic iz odstavka 1 pripravi ustrezne sezname.

3. Države članice uradno obvestijo Komisijo o morebitnih naknadnih spremembah, ki jih je treba vnesti v te sezname. Komisija te sezname ustrezno spremeni.

4. Komisija sezname in njihove morebitne naknadne spremembe objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

5. Komisija tudi na vsak drug ustrezen način, zlasti prek Evropske pravosodne mreže, omogoči, da so vsi podatki, uradno sporočeni v skladu z odstavkoma 1 in 3, na voljo javnosti.

Člen 77

Komisija je v zvezi s spremembami prilog I in II pooblaščena za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 78.

Člen 78

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 77 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 9. januarja 2013.

3. Pooblastilo iz člena 77 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

▼B

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 77, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 79

Komisija do 11. januarja 2022 predloži poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o uporabi te uredbe. V to poročilo vključi oceno, ali je pravila o pristojnosti treba razširiti na tožence, ki nimajo stalnega prebivališča v državi članici, pri tem pa upošteva praktično uporabo te uredbe in morebiten razvoj dogodkov na mednarodni ravni. Kadar je to primerno, poročilo vsebuje predlog za spremembo te uredbe.

Člen 80

Ta uredba razveljavlja Uredbo (ES) št. 44/2001. Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 81

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 10. januarja 2015, z izjemo členov 75 in 76, ki se uporabljata od 10. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

▼B

PRILOGA I

POTRDILO O SODNI ODLOČBI V CIVILNIH IN GOSPODARSKIH ZADEVAH

Člen 53 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah

1. SODIŠČE IZVORA

1.1 Ime:

1.2 Naslov:

1.2.1 Ulica in številka / poštni predal:

1.2.2 Kraj in poštna številka:

1.2.3 Država članica:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3 Telefon:

1.4 Telefaks:

1.5 E-naslov (če je na voljo):

2. TOŽNIK(-I) ([1])

2.1 Priimek in ime(-na) / ime podjetja ali organizacije:

2.2 Identifikacijska številka (če je potrebno in če je na voljo):

2.3 Datum (dd/mm/llll) in kraj rojstva, če gre za pravno osebo, pa datum pridobitve pravne osebnosti/ustanovitve/registracije (če je potrebno in če je na voljo):

2.4 Naslov:

2.4.1 Ulica in številka / poštni predal:

2.4.2 Kraj in poštna številka:

2.4.3 Država:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ drugo (navedite (oznaka ISO)) ☐

2.5 E-naslov (če je na voljo):

3. TOŽENEC (TOŽENCI) ([2])

3.1 Priimek in ime(-na) / ime podjetja ali organizacije:

3.2 Identifikacijska številka (če je potrebno in če je na voljo):

3.3 Datum (dd/mm/llll) in kraj rojstva, če gre za pravno osebo, pa datum pridobitve pravne osebnosti/ustanovitve/registracije (če je potrebno in če je na voljo):

3.4 Naslov:

3.4.1 Ulica in številka / poštni predal:

3.4.2 Kraj in poštna številka:

3.4.3 Država:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ drugo (navedite (oznaka ISO)) ☐

3.5 E-naslov (če je na voljo):

▼B

4. SODNA ODLOČBA

4.1 Datum (dd/mm/llll) sodne odločbe:

4.2 Referenčna številka sodne odločbe:

4.3 Ali je bila izdana sodna odločba v odsotnosti toženca?

4.3.1 ☐ Ne

4.3.2 ☐ Da (navedite datum (dd/mm/llll), ko je bilo tožencu vročeno pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje):

4.4 Ali je sodna odločba v državi članici izvora izvršljiva brez potrebe po izpolnitvi dodatnih pogojev?

4.4.1 ☐ Da (po potrebi navedite datum (dd/mm/llll), ko je bila sodna odločba razglašena za izvršljivo):

4.4.2 ☐ Da, vendar le zoper naslednje osebe (navedite):

4.4.3 ☐ Da, vendar je omejena na del(-e) sodne odločbe (navedite):

4.4.4 ☐ Sodna odločba ne vsebuje izvršljive obveznosti

4.5 Ali je bila po izdaji potrdila sodna odločba vročena tožencu(-em)?

4.5.1 ☐ Da (če je znano, navedite datum vročitve (dd/mm/llll)):

4.5.1.1 Sodba je bila vročena v naslednjih jezikih:

BG ☐ ES ☐ CS ☐ DE ☐ ET ☐ EL ☐ EN ☐ FR ☐ GA ☐ IT ☐ LV ☐ LT ☐ HU ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SK ☐ SL ☐ FI ☐ SV ☐ drugo (navedite (oznaka ISO)) ☐

4.5.2 ☐ Sodišče o tem nima podatkov

4.6 Pogoji v sodni odločbi in obresti:

4.6.1 Sodna odločba o denarnem zahtevku ([3])

4.6.1.1 Kratek opis vsebine zadeve:

4.6.1.2 Sodišče je odredilo, da je

..... (priimek in ime(-na) / ime podjetja ali organizacije) ([4])

dolžan plačati:

..... (priimek in ime(-na) / ime podjetja ali organizacije).

4.6.1.2.1 Če je za isti zahtevek odgovornih več oseb, ali se lahko celotno vsoto izterja od katere koli izmed njih?

4.6.1.2.1.1 ☐ Da

4.6.1.2.1.2 ☐ Ne

4.6.1.3 Valuta:

☐ euro (EUR) ☐ bolgarski lev (BGN) ☐ češka krona (CZK) ☐ madžarski forint (HUF) ☐ litovski litas (LTL) ☐ latvijski lats (LVL) ☐ poljski zlot (PLN) ☐ funt šterling (GBP) ☐ romunski lej (RON) ☐ švedska krona (SEK) ☐ drugo (navedite (oznaka ISO)):

4.6.1.4 Glavnica:

4.6.1.4.1 ☐ Izplačilo v enkratnem znesku

▼B

4.6.1.4.2 ☐ Izplačilo v večkratnih zneskih ([5])

Rok plačila (dd/mm/llll)	Znesek

4.6.1.4.3 ☐ Redno izplačevanje

4.6.1.4.3.1 ☐ dnevno

4.6.1.4.3.2 ☐ tedensko

4.6.1.4.3.3 ☐ drugo (navedite pogostost):

4.6.1.4.3.4 Od (dne (dd/mm/llll) ali dogodka):

4.6.1.4.3.5 Po potrebi do (dne (dd/mm/llll) ali dogodka):

4.6.1.5 Obresti, po potrebi:

4.6.1.5.1 Obresti:

4.6.1.5.1.1 ☐ Ni navedeno v sodni odločbi

4.6.1.5.1.2 ☐ Da, navedeno v sodni odločbi, kot sledi:

4.6.1.5.1.2.1 znesek:

ali

4.6.1.5.1.2.2 obrestna mera … %

4.6.1.5.1.2.3 Obresti tečejo od ..... ((dne dd/mm/llll) ali dogodka) do ..... ((dne dd/mm/llll) ali dogodka) ([6])

4.6.1.5.2 ☐ Zakonite obresti se (po potrebi) izračunajo v skladu z (navedite ustrezni zakon):

4.6.1.5.2.1 Obresti tečejo od ..... ((dne dd/mm/llll) ali dogodka) do ..... ((dne dd/mm/llll) ali dogodka) ([6])

4.6.1.5.3 ☐ Kapitalizacija obresti (navedite po potrebi):

4.6.2 Sodna odločba o začasnem ukrepu, vključno z ukrepi zavarovanja:

4.6.2.1 Kratek opis vsebine zadeve in odrejenega ukrepa:

4.6.2.2 Ukrep je odredilo sodišče, ki je pristojno za odločanje o glavni stvari:

4.6.2.2.1 ☐ Da

4.6.3 Druga vrsta sodne odločbe:

4.6.3.1 Kratek opis vsebine zadeve in odločitve sodišča:

4.7 Stroški ([7]):

4.7.1 Valuta:

☐ euro (EUR) ☐ bolgarski lev (BGN) ☐ češka krona (CZK) ☐ madžarski forint (HUF) ☐ litovski litas (LTL) ☐ latvijski lats (LVL) ☐ poljski zlot (PLN) ☐ funt šterling (GBP) ☐ romunski lej (RON) ☐ švedska krona (SEK) ☐ drugo (navedite (oznaka ISO)):

4.7.2 Naslednji(-m) osebi(-am), zoper katero(-e) se zahteva izvršitev, je bilo dodeljeno plačilo stroškov:

4.7.2.1 Priimek in ime(-na) / ime podjetja ali organizacije ([8])

4.7.2.2 Če je bilo plačilo stroškov odrejeno več osebam, ali se lahko celotno vsoto izterja od katere koli izmed njih?

▼B

4.7.2.2.1 ☐ Da

4.7.2.2.2 ☐ Ne

4.7.3 Zahteva se plačilo naslednjih stroškov ([9])

4.7.3.1 ☐ Stroški so določeni v sodni odločbi s skupnim zneskom (navedite znesek):

4.7.3.2 ☐ Stroški so določeni v sodni odločbi z odstotkom celotnih stroškov (navedite odstotek celotnih stroškov):

4.7.3.3 ☐ Odgovornost za plačilo stroškov je določena v sodni odločbi, natančne vsote so:

4.7.3.3.1 ☐ sodne takse:

4.7.3.3.2 ☐ nagrada in izdatki odvetnika:

4.7.3.3.3 ☐ stroški vročanja pisanj:

4.7.3.3.4 ☐ drugo:

4.7.3.4 ☐ Drugo (navedite):

4.7.4 Obresti na stroške:

4.7.4.1 ☐ Se ne uporablja

4.7.4.2 ☐ Obresti so navedene v sodni odločbi

4.7.4.2.1 ☐ znesek:

ali

4.7.4.2.2 ☐ obrestna mera … %

4.7.4.2.2.1 Obresti tečejo od ..... ((dne dd/mm/llll) ali dogodka) do ..... ((dne dd/mm/llll) ali dogodka) ([6])

4.7.4.3 ☐ Zakonite obresti se (po potrebi) izračunajo v skladu z (navedite ustrezni zakon):

4.7.4.3.1 Obresti tečejo od ..... ((dne dd/mm/llll) ali dogodka) do ..... ((dne dd/mm/llll) ali dogodka) ([6])

4.7.4.4 ☐ Kapitalizacija obresti (navedite po potrebi):

V/na: …

Podpis in/ali žig sodišča izvora:

([1]) Če se sodna odločba nanaša na več kot enega tožnika, navedite podatke za vse tožnike.
([2]) Če se sodna odločba nanaša na več kot enega toženca, navedite podatke za vse tožence.
([3]) Če sodna odločba zadeva le stroške v zvezi z zahtevo, o kateri je bilo odločeno v prejšnji sodni odločbi, pustite točko 4.6.1 prazno in nadaljujte pri točki 4.7.
([4]) Če je bilo plačilo naloženo več osebam, navedite podatke za vse osebe.
([5]) Navedite podatke za vsak obrok.
([6]) Če gre za več kot eno obdobje, navedite podatke za vsa obdobja.
([7]) Ta točka obsega tudi primere, ko sodišče odredi povrnitev stroškov v ločeni sodni odločbi.
([8]) Če gre za več kot eno osebo, navedite podatke za vse osebe.
([9]) Če gre za plačilo stroškov s strani več oseb, navedite delež vsake osebe posebej.

▼B

PRILOGA II

POTRDILO O JAVNI LISTINI / SODNI PORAVNAVI ([1]) V CIVILNIH IN GOSPODARSKIH ZADEVAH

Člen 60 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah

1.	SODIŠČE ALI PRISTOJNI ORGAN, KI JE IZDAL POTRDILO
1.1	Ime:
1.2	Naslov:
1.2.1	Ulica in številka / poštni predal:
1.2.2	Kraj in poštna številka:
1.2.3	Država članica: AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐
1.3	Telefon:
1.4	Telefaks:
1.5	E-naslov (če je na voljo):
2.	JAVNA LISTINA
2.1	Organ, ki je sestavil javno listino (če ne gre za organ, ki je izdal potrdilo)
2.1.1	Ime in opis organa:
2.1.2	Naslov:
2.2	Datum (dd/mm/llll) sestave javne listine s strani organa iz točke 2.1:
2.3	Referenčna številka javne listine (po potrebi):
2.4	Datum (dd/mm/llll) registracije javne listine v državi članici izvora (izpolnite le, če datum registracije določa pravni učinek listine in če se datum razlikuje od datuma iz točke 2.2):
2.4.1	Referenčna številka v registru (po potrebi):
3.	SODNA PORAVNAVA
3.1	Sodišče, ki je potrdilo sodno poravnavo ali pred katerim je bila sklenjena sodna poravnava (če ne gre za sodišče, ki je izdalo potrdilo)
3.1.1	Naziv sodišča:
3.1.2	Naslov:
3.2	Datum (dd/mm/llll) sodne poravnave:
3.3	Referenčna številka sodne poravnave:
4.	STRANKE JAVNE LISTINE / SODNE PORAVNAVE
4.1	Ime(-na) upnika(-ov) (priimek, ime(-na) / ime podjetja ali organizacije) ([2]):
4.1.1	Identifikacijska številka (če je potrebno in če je na voljo):
4.1.2	Datum (dd/mm/llll) in kraj rojstva, če gre za pravno osebo, pa datum pridobitve pravne osebnosti/ustanovitve/ registracije (če je potrebno in če je na voljo):
4.2	Ime(-na) dolžnika(-ov) (priimek, ime(-na) / ime podjetja ali organizacije) ([3]):
4.2.1	Identifikacijska številka (če je potrebno in če je na voljo):
4.2.2	Datum (dd/mm/llll) in kraj rojstva, če gre za pravno osebo, pa datum pridobitve pravne osebnosti/ustanovitve/ registracije (če je potrebno in če je na voljo):
4.3	Ime(-na) morebitne druge stranke (drugih strank) (priimek, ime(-na) / ime podjetja ali organizacije) ([4])

▼B

4.3.1 Identifikacijska številka (če je potrebno in če je na voljo):

4.3.2 Datum (dd/mm/llll) in kraj rojstva, če gre za pravno osebo, pa datum pridobitve pravne osebnosti/ustanovitve/registracije (če je potrebno in če je na voljo):

5. IZVRŠLJIVOST JAVNE LISTINE / SODNE PORAVNAVE V DRŽAVI ČLANICI IZVORA

5.1 Ali je javna listina / sodna poravnava izvršljiva v državi članici izvora?

5.1.1 ☐ Da

5.2 Pogoji javne listine / sodne poravnave in obresti

5.2.1 Javna listina / sodna poravnava o denarnem zahtevku

5.2.1.1 Kratek opis vsebine zadeve:

5.2.1.2 V skladu z javno listino / sodno poravnavo je dolžan

..... (priimek in ime(-na) / ime podjetja ali organizacije) ([5])

plačati

..... (priimek in ime(-na) / ime podjetja ali organizacije).

5.2.1.2.1 Če je za isti zahtevek odgovornih več oseb, ali se lahko celotno vsoto izterja od katere koli izmed njih?

5.2.1.2.1.1 ☐ Da

5.2.1.2.1.2 ☐ Ne

5.2.1.3 Valuta:

☐ euro (EUR) ☐ bolgarski lev (BGN) ☐ češka krona (CZK) ☐ madžarski forint (HUF) ☐ litovski litas (LTL) ☐ latvijski lats (LVL) ☐ poljski zlot (PLN) ☐ funt šterling (GBP) ☐ romunski lej (RON) ☐ švedska krona (SEK) ☐ drugo (navedite (oznaka ISO)):

5.2.1.4 Glavnica:

5.2.1.4.1 ☐ Izplačilo v enkratnem znesku

5.2.1.4.2 ☐ Izplačilo v večkratnih zneskih ([6])

Rok plačila (dd/mm/llll)	Znesek

5.2.1.4.3 ☐ Redno izplačevanje

5.2.1.4.3.1 ☐ dnevno

5.2.1.4.3.2 ☐ tedensko

5.2.1.4.3.3 ☐ drugo (navedite pogostost):

5.2.1.4.3.4 Od (dne (dd/mm/llll) ali dogodka):

5.2.1.4.3.5 Po potrebi do (datum (dd/mm/llll) ali dogodka):

5.2.1.5 Obresti, po potrebi

5.2.1.5.1 Obresti:

5.2.1.5.1.1 ☐ Ni navedeno v javni listini / sodni poravnavi

5.2.1.5.1.2 ☐ Da, navedeno v javni listini / sodni poravnavi, kot sledi:

▼B

5.2.1.5.1.2.1 znesek:

ali

5.2.1.5.1.2.2 obrestna mera … %

5.2.1.5.1.2.3 Obresti tečejo od ..... ((dne dd/mm/llll) ali dogodka) do ..... ((dne dd/mm/llll) ali dogodka) ([7])

5.2.1.5.2 ☐ Zakonite obresti se (po potrebi) izračunajo v skladu z (navedite ustrezni zakon):

5.2.1.5.2.1 Obresti tečejo od ..... ((dne dd/mm/llll) ali dogodka) do ..... ((dne dd/mm/llll) ali dogodka) ([7])

5.2.1.5.3 ☐ Kapitalizacija obresti (navedite po potrebi):

5.2.2 Javna listina / sodna poravnava o nedenarni izvršljivi obveznosti:

5.2.2.1 Kratek opis izvršljive obveznosti:

5.2.2.2 Obveznost iz točke 5.2.2.1 je izvršljiva zoper ([8]) (priimek, ime(-na) / ime podjetja ali organizacije):

V/na: …

Podpis in/ali žig sodišča ali pristojnega organa, ki je izdalo potrdilo:

([1]) Izbrišite nepotrebno besedilo v celotnem potrdilu.
([2]) Če gre za več kot enega upnika, navedite podatke za vse upnike.
([3]) Če gre za več kot enega dolžnika, navedite podatke za vse dolžnike.
([4]) Navedite podatke za druge stranke (po potrebi).
([5]) Če je bilo plačilo naloženo več osebam, navedite podatke za vse osebe.
([6]) Navedite podatke za vsak obrok.
([7]) Če gre za več kot eno obdobje, navedite podatke za vsa obdobja.
([8]) Če gre za več kot eno osebo, navedite podatke za vse osebe.

▼B

PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 44/2001	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2), uvodno besedilo	Člen 1(2), uvodno besedilo
Člen 1(2), točka (a)	Člen 1(2), točki (a) in (f)
Člen 1(2), točke (b) do (d)	Člen 1(2), točke (b) do (d)
—	Člen 1(2), točka (e)
Člen 1(3)	—
—	Člen 2
Člen 2	Člen 4
Člen 3	Člen 5
Člen 4	Člen 6
Člen 5, uvodno besedilo	Člen 7, uvodno besedilo
Člen 5, točka 1	Člen 7, točka 1
Člen 5, točka 2	—
Člen 5, točki 3 in 4	Člen 7, točki 2 in 3
—	Člen 7, točka 4
Člen 5, točke 5 do 7	Člen 7, točke 5 do 7
Člen 6	Člen 8
Člen 7	Člen 9
Člen 8	Člen 10
Člen 9	Člen 11
Člen 10	Člen 12
Člen 11	Člen 13
Člen 12	Člen 14
Člen 13	Člen 15
Člen 14	Člen 16
Člen 15	Člen 17
Člen 16	Člen 18
Člen 17	Člen 19
Člen 18	Člen 20
Člen 19, točki 1 in 2	Člen 21, točka 1
—	Člen 21, točka 2
Člen 20	Člen 22
Člen 21	Člen 23

▼B

Uredba (ES) št. 44/2001	Ta uredba
Člen 22	Člen 24
Člen 23(1) in (2)	Člen 25(1) in (2)
Člen 23(3)	—
Člen 23(4) in (5)	Člen 25(3) in (4)
—	Člen 25(5)
Člen 24	Člen 26(1)
—	Člen 26(2)
Člen 25	Člen 27
Člen 26	Člen 28
Člen 27(1)	Člen 29(1)
—	Člen 29(2)
Člen 27(2)	Člen 29(3)
Člen 28	Člen 30
Člen 29	Člen 31(1)
—	Člen 31(2)
—	Člen 31(3)
—	Člen 31(4)
Člen 30	Člen 32(1), točki (a) in (b)
—	Člen 32(1), drugi pododstavek
—	Člen 32(2)
—	Člen 33
—	Člen 34
Člen 31	Člen 35
Člen 32	Člen 2, točka (a)
Člen 33	Člen 36
—	Člen 37
—	Člen 39
—	Člen 40
—	Člen 41
—	Člen 42
—	Člen 43
—	Člen 44
Člen 34	Člen 45(1), točke (a) do (d)
Člen 35(1)	Člen 45(1), točka (e)
Člen 35(2)	Člen 45(2)
Člen 35(3)	Člen 45(3)

▼B

Uredba (ES) št. 44/2001	Ta uredba
	Člen 45(4)
Člen 36	Člen 52
Člen 37(1)	Člen 38, točka (a)
Člen 38	—
Člen 39	—
Člen 40	—
Člen 41	—
Člen 42	—
Člen 43	—
Člen 44	—
Člen 45	—
Člen 46	—
Člen 47	—
Člen 48	—
—	Člen 46
—	Člen 47
—	Člen 48
—	Člen 49
—	Člen 50
—	Člen 51
—	Člen 54
Člen 49	Člen 55
Člen 50	—
Člen 51	Člen 56
Člen 52	—
Člen 53	—
Člen 54	Člen 53
Člen 55(1)	—
Člen 55(2)	Člen 37(2), člen 47(3) in člen 57
Člen 56	Člen 61
Člen 57(1)	Člen 58(1)
Člen 57(2)	—
Člen 57(3)	Člen 58(2)
Člen 57(4)	Člen 60
Člen 58	Člen 59 in člen 60
Člen 59	Člen 62
Člen 60	Člen 63
Člen 61	Člen 64

▼B

Uredba (ES) št. 44/2001	Ta uredba
Člen 62	Člen 3
Člen 63	—
Člen 64	—
Člen 65	Člen 65(1) in (2)
—	Člen 65(3)
Člen 66	Člen 66
Člen 67	Člen 67
Člen 68	Člen 68
Člen 69	Člen 69
Člen 70	Člen 70
Člen 71	Člen 71
Člen 72	Člen 72
—	Člen 73
Člen 73	Člen 79
Člen 74(1)	Člen 75, prvi odstavek, točke (a), (b) in (c), in člen 76(1), točka (a)
Člen 74(2)	Člen 77
—	Člen 78
—	Člen 80
Člen 75	—
Člen 76	Člen 81
Priloga I	Člen 76(1), točka (a)
Priloga II	Člen 75, točka (a)
Priloga III	Člen 75, točka (b)
Priloga IV	Člen 75, točka (c)
Priloga V	Priloga I in Priloga II
Priloga VI	Priloga II
—	Priloga III